உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம். **2118**

ஸ்ரீகந்தபரம்பரைச்
சூரனார்கோயிலாதீனத்துச்
சிவாக்கிரயோகிகள்
இயற்றியருளிய
வடமொழிச்
சிவஞானபோதத்து
முதற்சூத்திர வியாக்கியானம்
என்னும் சிவாக்கிரமாபாஷியமும்
தமிழ்மொழிபெயர்ப்பும்,

திருக்கைலாசபரம்பரைத்
திருவாவடுதுறையாதீனத்து
மாதவச்சிவஞானயோகிகள்
இயற்றியருளிய
தென்மொழிச்சிவஞானபோதத்து
இரண்டாஞ் சூத்திரத்து மூன்றாமதிகரணத்துத்
திராவிடமாபாடியமும்.

இவை
சுவாமிநாதபண்டிதரால்
சென்னபட்டணம்
சைவவித்தியானுபாலனயந்திரசாலையில்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.
நள௵ ஆவணி௴
1916.

(காப்பிரைட் ரிச்சிஸ்டர்.)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

வடமொழிச்சிவஞானபோதவியாக்கியானம் என்னும் சிவாக்கிரமா பாஷியத் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் ஸ்ரீமத் சிவப்பிரகாசபண்டிதரவர்கள் தாமியற்றத்தொடங்கிய மொழிபெயர்ப்பு முற்றுப்பெறுதற்குமுன் சிவபத மடைந்துவிட்டமையால் வேறு வடமொழிவல்லுநரைக்கொண்டு எஞ்சியபாகத்தையும் மொழிபெயர்ப்பித்து அச்சிடத்தொடங்கின் காலம் மிகநீட்டிக்குமெனக்கருதி முதற்சூத்திரத்தையும், அதன் வியாக்கியானத்தையும், அவ்வியாக்கியானமொழிபெயர்ப்பையும் யாவர்க்கும்பயன்படுமாறு முன்னர் அச்சிடுவித்தேன். ஏனைச்சூத்திரங்களின் வியாக்கியானத்தையும் வடமொழிவல்லுநரைக்கொண்டு மொழிபெயர்ப்பித்து இவ்வாறே தனித்தனி சூத்திரமும், வியாக்கியானமும், மொழிபெயர்ப்புமாக அச்சிட்டுவெளிப்படுத்துவேன்.

இச்சிவாக்கிரமாபாஷியமொழிபெயர்ப்பு என்கருத்தின்படி முழுதும் முற்றுப்பெறாமையால் இப்பொழுது அப்பாஷியத்தைப்பற்றியும் பாஷிய கருத்தாவைப்பற்றியும் யாதுமெழுதாது விடுத்தேன். மொழிபெயர்ப்பு முற்றியபின்னர் எழுதிவெளிப்படுத்துவேன். இந்நூல் விசேடத்தைப்பற்றித் திராவிடமாபாடியத்தின் முகவுரையில் விரித்தெழுதியிருக்கின்றேன்; அதனை ஆண்டுக்காண்க. இப்புத்தகத்தால் இலாபம்கிடைக்குமாயின் அது சிவாக்கிர யோகிகள்திருக்கோயிற்றிருப்பணிக்கே செலவுசெய்யப்படும்.

திராவிடமாபாடியம் அச்சிட்டபின்னர்க் கிடைத்த தென்மொழிச்சிவ ஞானபோதத்து இரண்டாஞ் சூத்திரத்து மூன்றுமதிகரணத்துத் திராவிடமாபாடியம் இன்னும் என்மாட்டிருந்து சென்முதலியவற்றால் சிதைவுறின் பின்னர்க் கிடைத்தலரிதென்னு மச்சத்தால் இரண்டாம் பதிப்பைநோக்கிக் காலதாமதம் செய்யாமல் அதனையும் இப்பொழுது அச்சிட்டுப் பலர்க்கும் பயன்படும்பொருட்டு இதன் இறுதியில் சேர்த்திருக்கின்றேன்.

பழைய காகிதவிலை பைண்டுக்கூலி முதலியவற்றைநோக்கின் எழுபது பவுன் கிளேஸ்காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்ட இப்புத்தகம் அணா 8 விலை பெறத் தக்கது; தற்காலக் காகிதவிலை பைண்டுக்கூலி முதலியவற்றைநோக்கின் ரூபா 1 அணா 8 விலைபெறத்தக்கது; அங்ஙனமாகவும், திராவிடமாபாடியம் தேவாரத்திருமுறை முதலியன அச்சிட்டமையால் நேர்ந்த பதினாயிரம் ரூபா நஷ்டத்தையும் கருதாமல் யாவரும் வாங்கவேண்டுமென்னும் கருத்தால் ஒரு ரூபா விலை ஏற்படுத்தப்பட்டது. காகிதமுதலியன மலிந்த முன்னைநாளில்

முப்பதுபவுன்காகிதத்தில் சற்றேறக்குறைய இவ்வளவுபாரத்தில் அச்சிடப்பட்ட சிவசமவாதமறுப்புமுதலிய புத்தகங்கட்கு ஒரு ரூபா விலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருத்தலை அறிந்த தமிழபிமானிகளும் சைவாபிமானிகளும் ஆகிய அன்பர்யாவரும் இவ்விலை இப்போதை நிலைமைக்கு மிகவும் அற்பமெனவுணர்ந்தின்புறுவார்கள் என்பதிற்சந்தேகமில்லை. இதுபற்றி இத்துணை விரித்து எழுதியதெற்றுக்கெனின், திராவிடமாபாடியம் இரண்டு ரூபாவாக விற்றமையின் இவ்விலைகுறித்துப் பலரும் பலதலையாய உணர்ச்சிகொள்ளாமைப் பொருட்டென்றுணர்க.

திராவிடமாபாடியமுதலியவற்றால் நேர்ந்த நஷ்டம்பற்றி யான் பரிசோதித்து வைத்திருக்கும் நூல்களும் எழுதிவைத்திருக்கும் நூல் உரைகளும் இதுவரை அச்சிடப்படவில்லை. யான் அடையும் நட்டம் எனக்கன்று; மேலேசுட்டப்பட்ட அன்பர்கட்கேயாம். ஆகலான் அது நிகழவொட்டாமற் பரிகரித்து அந்நூலுரைகளை அச்சிடுவித்தின்புறுதல் அவர்கள் கடப்பாடென்பதியான் சொல்லவும்வேண்டுமோ?

இங்ஙனம்,
சுவாமிநாதபண்டிதர்.

பிரதிகள்தந்தபெரியார்.

சூரனூர்கோயிலாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ, மகாசந்நிதானம். பிரதி–1. இது பூர்த்தியாகப் பனையேட்டில் எழுதப்பட்டது.

திருவண்ணாமலையாதீனத்து ஸ்ரீமத், அம்பலவாணத்தம்பிரான் சுவாமிகள். பிரதி–1. இது ஒன்பதாம் சூத்திரம்வரை காகிதத்திலெழுதப்பட்டது.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஶிவஜ்ஞாநபோதவ்யாக்யாநம்.

சிவஞானபோத

வியாக்கியானமும்மொழிபெயர்ப்பும்.

ஶ்ரீஶிவாக்ரயோகீந்த்ர பாலாநாம் ஸுகபோதயே|
வ்யாகரிஷ்யே ஶிவஜ்ஞாந போதம் ஸங்க்ரஹதிதேஶத:||

மொழிபெயர்ப்பு.

ஏருறு சிவாக்கிர யோகீந் திரனென்
ஓருறு சிறுவர்க் குணர்வினி துதிப்பப்
புகல்சிவ ஞான போத முரைப்பன்
தகலுறு சற்குரு தந்தவா ளிணையினே.

விஶ்வேஶ்வரஶிவாசார்யம் ஸதாஶிவமஹாகுரும் ததா|
ஶிவாக்ரயோகிநாதாக்யம் ப்ரணமாமி தினே தினே||

மொழிபெயர்ப்பு.

துய்யசீர் விச்சுவேச் சுரசிவா சிரியரை
மெய்யுறு சதாசிவ வியனுர் குருவினை
எழிலுறு சிவாக்கிர யோகிதாண் மலரைப்
பழிதப நாளும் பணிகுது நன்றே.

ஸங்க்ஷேபேணைவ தந்த்ரார்த்த வ்யாக்யாயாஶ்ச ஸவிஸ்தரம்|
வ்யாக்யாஸ்யே த்வாதஶஶ்லோகீம் ஶிவாக்ரார்த்தம் ஸதாம் முதே||

மொழிபெயர்ப்பு.

பன்னிரு சுலோகமும் பகருரை சுருக்கமா
முன்ன ருரைத்து முறைமுறை பின்னர்
மையிலாக் கலைஞர் மகிழுற விரிவுரை
செய்குவ னம்ம சிவாக்கிர ஞனே.

க. [illegible]

௨. [illegible]

௩. [illegible]

௪. [illegible]

ரு. [illegible]

சா. [illegible]

௧. மகிமையுடையதும், பலவகை மலர்களின் நறுமண ஆசையாற் செறிந்த வண்டுக்கூட்டங்களையுடையனவாய், கீழ்நின்ற சூரியவிம்பத்தனவாதலின் நிழலற்றனவாயினும், தரையிற் சங்கிரமித்த பிரதிவிம்பங்களையுடையனவாதலின் நிழலுடையனபோலக் காணப்படுவனவாய் உள்ள மரக்குழாங்களாற் சூழப்பட்டதும்,

௨. வளருகின்ற தனதொளியினால் வெள்ளையாக்கப்பட்ட சூரியவிம்பத்தையுடையதாகலால் அச்சூரியனிலேயும், சாரலின்முளைத்த தருப்பைமுளைகளைக் கடிக்கும் விருப்பால் விட்டோடிய மான்களங்கத்தினலுய சந்திரனென்னும் எண்ணத்தை உண்டாக்குவதும்,

௩. மிகத்தெளிந்ததாதலாலே, தன்கண்ணுறைபுந் தேவர்கூட்டங்களாற் காணப்படுகின்ற பாதாளபுவநங்களிற் சம்பவங்களையுடையதும், மேருகிரிப்புறத்துச்சிச் சிகரமானதும் ஆகிய கைலாசத்திலே,

௪. சுத்தமாயாஸ்வரூபமான ஆலமரத்தின் அடியிலே, திவ்விய சிங்காசனத்திலிவர்ந்தவரும், வீராசனத்திலமர்ந்தவரும், கங்கையைத் தரித்தவரும், சந்திரசேகரரும், பொற்சடைமுடியினரும், முக்கண்ணரும், மணிபுனைதோட்டினரும், நீலகண்டரும், வெண்பூணூலினரும், திரிசூல அக்கினி வரத வியாக்கியான முத்திரைகள்கொண்ட கைகளையுடையரும், திருநீறுபூசிய திருமேனியினரும், புலித்தோலாடையினரும், திவ்விய அணிகளால் விளங்கினவரும், அரிபிரமேந்திராதியராற் சேவிக்கப்பட்டவரும், இருடிகணங்களனைவராலும் வந்திக்கப்பட்டவரும், உருவுடைய மறைகளாலும் உருவினவாகிய எண்ணெண்கலைகளாலும் நெடுங்கணக்குவரிநிரைகளாலுந் துதிக்கப்படுகின்றவரும், வேதாந்தவேத்தியரும், சச்சிதாநந்தரூபரும், பகவானும் ஆகிய ஸ்ரீகண்டபெருமானை,

௫. கங்கையைத்தரித்தவரும், பிறைபுனைசடையினரும், கருமிடற்றினரும், மழுவும் மானும் பிரம்பும் சுரிகையுந் தரித்தவரும், திவ்விய வஸ்திரமுடுத்தவரும், திவ்விய அணிகளாற் சிறந்தவரும், கருணாநிதியும், அபராபரமேசுவரரும் ஆகிய நந்திகேசுவரர், மும்முறை வலஞ்செய்தன் முன்னாகச் சாஷ்டாங்கமாகப் பன்னிரண்டுதரம் நமஸ்கரித்து,

௬. தேவதேவரே! உலகமுதல்வரே! முற்றறிவரே! அருளுக்குறையுளே! ஆகமமனைத்தினுந் தெளிபொருளாயினீர்! நிலை தோற்றக் கேடுகளின் அதிபரே! அரிபிரமேந்திரர் வழிபடு பதமலருடையீர்! அடியார்க்கன்பரே! அடியார்வயப்படுபவரே! பசுபாசந்துடைப்பவரே! அத்துவைதமுத்தி கொடுப்பவரே! சகலலோககுருவே! சுவாமீ! அருளுக அருளுக என்று துதித்து,

எ. [illegible]

அ. [illegible]

கூ. [illegible]

கo. [illegible]

கக. [illegible]

கஉ. [illegible]

கங. [illegible]

௭. அநாதியே மலத்தாற்றடுக்கப்பட்ட அறிவுதொழிலாற்றலினரும், பிறப்பிறப்புத்தொடர்பிற் கலங்கியமனத்தினரும், சில்வாழ்நாளினரும், மிக விரிந்த வழியினவாய் உணரப்படாதனவாய் ஒன்றோடொன்று மறுதலைப்பட்டபொருளினவாயுள்ள பலவாய வேதாகமபுராணேதிகாசாதிகள் கொள்ளும் பொருள்களைக்காணும் வலியிலருமாகிய பசுக்களுக்கு அருள்செய்யும்பொருட்டு வினவலுற்றார்.

௮. பகவானே! உலகம் அநாதியா? ஆதியாயுளதா? ஆதியாயுளதாயவழியும் இயல்பானதா? அன்றி ஏதுவுடையதா? ஏதுவுடையதாயவழியும் காலங்கன்மமுதலியனமாத்திரமாகிய ஏதுவையுடையதா? அன்றிச் சேதனனாய ஏதுவையுடையதா? சேதனனாய ஏதுவையுடையதாயவழியும் உலகவாழ்க்கையினனாகிய ஏதுவையுடையதா? அன்றி அவ்வக்கற்பமுடிவின் முத்திபெற்றவனாய ஏதுவையுடையதா? அன்றி அநாதிமுத்தனாகிய ஏதுவையுடையதா?

௯. அநாதிமுத்தனாகிய ஏதுவையுடைத்தாயவழியும் பல அநாதிமுத்தராய ஏதுவையுடையதா? அன்றி அன்ன ஒருவராய ஏதுவையுடையதா?

௧௦. அன்ன ஒருவராய ஏதுவையுடையதாயவழியும் அவர் அநாதியாதற்கும், இரணியகருப்பன் முதலியவரின் வேறாதற்கும் பிரமாணம் என்னை? அவரது இலக்கணம் என்னை? அவர் பெயர் என்னை?

௧௧. அரன் கருத்தாவாயவழியும் உலகம் உபாதானமில்லதா? அன்றி உபாதானமுள்ளதா? உபாதானமுள்ளதாயவழியும் சூனியோபாதானத்ததா? அன்றிப் பரமாணூபாதானத்ததா? அன்றிப் பிரகிருதியுபாதானத்ததா? அல்லது தனியே மாயோபாதானத்ததா? அன்றித் தனியே பதியுபாதானத்ததா? அன்றி மாயாவிசிட்டபதியுபாதானத்ததா?

௧௨. அங்ஙனம் உலகசிருட்டி சங்காதரூபமா? அல்லது ஆரம்பரூபமா? இனி விவர்த்தரூபமா? அன்றிப் பரிணாமரூபமா? அன்றிக் காரணசமூகரூபமா? அன்றி விருத்திரூபமா? விருத்திரூபமாயவழியும் உலகசிருட்டி கருமம்வேண்டாப் பதிவயத்ததா?

௧௩. அன்றிக் கருமம்வேண்டும் அப்பதிவயத்ததா? கருமம்வேண்டும் அப்பதிவயத்ததாயவழியும் பதி விளையாட்டால் உலகத்தைச் சிருட்டிக்கின்றாரா? அன்றித் தம்பயன்குறித்தா? அன்றிப் பிறர்பயன்குறித்தா?

௧௪. 𑌪𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌕𑌂? 𑌉𑌤 𑌕𑌾𑌰𑌣 𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌕𑌂? 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂? 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂? 𑌉𑌤 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑌣𑌂? 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃? 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂? 𑌆𑌹𑍋𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮? 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌃? 𑌉𑌤 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃?

௧௫. 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌾 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌕𑌾? 𑌉𑌤 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾? 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾? 𑌉𑌤 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌾? 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌾𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌜𑌡𑌰𑍂𑌪𑌾? 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌰𑍂𑌪𑌾?

௧௬. 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌃? 𑌉𑌤 𑌦𑍇𑌹𑌃? 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌾𑌯𑌵𑌃? 𑌉𑌤 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿? 𑌆𑌹𑍋𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣 𑌸𑌮𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃? 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌆𑌲𑌯𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂? 𑌆𑌹𑍋𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃?

௧௭. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌜𑌡𑌃? 𑌉𑌤 𑌅𑌜𑌡𑌃? 𑌅𑌜𑌡𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾? 𑌉𑌤 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾? 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌣𑍁𑌃? * 𑌅𑌥 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌃? 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃? 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌕𑌃? 𑌉𑌤 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌃? 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌃? 𑌉𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃? 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍? 𑌉𑌤 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍? 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾? 𑌆𑌹𑍋𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑍀𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍? 𑌉𑌤 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍?

௧௮. 𑌮𑍋𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸 𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌃? 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌅𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌃? 𑌅𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃? 𑌉𑌤 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌃? 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌰𑍂𑌪𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌉𑌤 𑌅𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃?

௧௯. 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑌂 𑌹𑍀𑌨𑌃? 𑌉𑌤 𑌅𑌹𑍀𑌨𑌃? 𑌅𑌹𑍀𑌨𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃? 𑌉𑌤 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃? 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃? 𑌉𑌤 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃?

---

* 𑌅𑌥 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌃 என்றும் பாடம்.

கச. பிறர்பொருட்டாயவழியுஞ் சிருட்டி கருவியை வேண்டாததா? அன்றிக் கருவியைவேண்டியதா? கருவியை வேண்டியவழியும் கருவியாவது உடம்பின்றொழிலா? அன்றி இந்திரியமா? அன்றி அந்தக்கரணமா? அல்லது அதன் தருமமாகிய இச்சையின்வேகமா? அன்றி விருத்திமுதலியவா? அன்றிக் கருமமா? அன்றி விந்துவா? அன்றிச் சத்தியா?

கரு. சத்தி கருவியாயவழியும் அதுபலவா? அன்றி ஒன்றா? ஒன்றாயவழியும் அது சிவபெருமானோடு கூடியதா? அன்றி அவரில் ஒற்றித்ததா? ஒற்றித்தவழியும் அது அசித்துவடிவினதா? அல்லது சித்துவடிவினதா?

கசு. அங்ஙனம்பிறர் எனப்பட்ட இயல்பினதாய சீவன் சூனியமா? அன்றித் தேகமா? அல்லது பிராணவாயுவா? அன்றி இந்திரியங்களா? அன்றி அந்தக்கரணவருக்கமா? அன்றி ஒடுக்கவுணர்வா? அன்றி இவற்றின் வேறாயதொன்றா?

கஎ. வேறொன்றாயவழியும் அசித்தா? அன்றிச் சித்தா? சித்தாயவழியும் யாதொன்றைச் செய்யாதவனா? அன்றிச் செய்பவனா? செய்பவனாயவழியும் அணுவா? அன்றி மத்தியபரிமாணமுடையனா? அன்றி வியாபகனா? வியாபகனாயவழியும் ஒருவனா? அன்றி அநேகமா? அநேகமாயவழியும் தான்சிற்றறிவனா? அன்றி முற்றறிவனா? முற்றறிவனாயவழியும் ஐந்தவத்தைகளிற்படுதல் ஞானமின்மையாலா? அன்றிப் பொய்யாய ஞானத்தினாலா? அல்லது அதன் வாசனையாலா? அன்றி இனைத்தெனவுரைக்கலாகாத அவித்தையின்வசத்தினாலா? அன்றி ஆணவமலத்தினாலா?

கஅ. ஆணவமலம் ஏதுவாயவழியும் அது திரவியரூபமல்லாததா? அன்றித் திரவியரூபமா? திரவியரூபமாயவழியும் அம்மலத்துக்கும் ஆன்மாவுக்கும் உளதாயசம்பந்தம் சையோகத்தின் வேறானதா? அன்றிச் சையோகமா? சையோகமாயவழியும் உண்டாக்கப்படுவதா? அன்றி உண்டாக்கப்படாததா?

கசு. அங்ஙனமாயமலம் ஆன்மாக்கடோறும் வெவ்வேறானதா? அன்றி வேறாகாததா? வேறாகாதவழியும் விசித்திரசத்திகளோடு கூடாததா? அன்றி விசித்திரசத்திகளோடு கூடியதா? அவற்றோடு கூடியவழியும் அநித்தமா? அன்றி நித்தமா?

௨0. 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾? 𑌪𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌃? 𑌉𑌤 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂? 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍀𑌪𑍍𑌯𑌂? 𑌉𑌤 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂? 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌜𑌨𑌕𑌤𑍍𑌵 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃?

௨௧. 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌃? 𑌉𑌤 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌃? 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌃? 𑌉𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌃? 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌕𑌿𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃? 𑌉𑌤 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿? 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌃? 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂? 𑌕𑌿𑌮𑌾𑌗𑌮𑍇𑌨𑌵𑌾? 𑌉𑌤 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑌵𑌾?

௨௨. 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌶𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂? 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿? 𑌉𑌤 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿? 𑌯𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂? 𑌉𑌤 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂? 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨𑍋𑌭𑌯𑌂? 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌚 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍? 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑍋𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑌃? 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨? 𑌯𑌦𑌾 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂? 𑌉𑌤 𑌕𑌰𑍍𑌮? 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌰𑌾𑌦𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌕𑌂? 𑌉𑌤 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌕𑌂?

௨௩. 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌶𑌿𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂? 𑌉𑌤 𑌅𑌭𑍇𑌦𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂? 𑌅𑌭𑍇𑌦𑌵𑌿𑌷𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃? 𑌉𑌤 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂? 𑌯𑌦𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰 [illegible] 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂? 𑌉𑌤 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂? 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣 𑌕𑍋𑌟𑌾𑌵𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂? 𑌉𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂? 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍇𑌪𑌿 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌕𑍋𑌟𑌿 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃? 𑌉𑌤 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂?

௨௰. அங்ஙனமாய சிவன் சுவதந்திரனா? பரதந்திரனா? பரதந்திரனாயவழியும் அவனை நடத்துகிற இறைவனது தொழில் புறக்கருவி முன்னாகக் கொள்ளுமியல்பினதா? அன்றிச் சன்னிதிமாத்திரமா? அப்போது சன்னிதியாவது சமீபித்திருத்தலா? அன்றிச் சத்திமாத்திரமா? அல்லது காரியத்தில் உன்முகப்படுதலடுத்தசத்தியா?

௨௧. அங்ஙனமே அவ்வியல்பினராய சிவபெருமான் பிரமாணவிருத்தி முதலியவற்றால் விளக்கப்படுபவரா? அன்றி ஞானசொரூபரா? ஞானசொரூபராயவழியும் எவ்வாற்றானுங் காணப்படாதவரா? அன்றிச் சொரூபஞானத்தால் விளக்கப்படுபவரா? சொரூபஞானத்தால் விளக்கப்படுபவராயவழியும் அவர் ஞானசொரூபிமாத்திரமா? அன்றிச் சுகரூபியுமா? சுகரூபியாதலுள்ளபொழுதும் யாருடைய சொரூபஞானத்தால் விளக்கப்படுபவர்? சீவருடைய சொரூபஞானத்தால் விளக்கப்படுதலுள்ளவழியும் ஆண்டுப் பிரமாணம் என்னை? ஆகமந்தானா? அன்றிப் பாரிசேஷமுமா?

௨௨. அங்ஙனமே பசுபாசங்களின் இலக்கணம் என்னை? அங்ஙனம் முத்திபெறுதலிற் சாதனம் இன்றா? அன்றி உண்டா? உளதாயவழி அச்சாதனம் கருமமாத்திரந்தானா? அன்றி ஞானமாத்திரமா? அல்லது விகற்பமாக இரண்டுமா? அல்லது கூடிய அவ்விரண்டுமா? கூடுதற்கண்ணும் ஒத்தபடி கூடுதலா? அல்லது அங்க அங்கிபாவத்தினாலா? அங்கமுமங்கியுமாய்க் கூடும்வழியும் அங்கமாவது ஞானமா? அன்றிக் கருமமா? கருமம் அங்கமாயவழியும் அது கிட்ட உபகரிப்பதா? அன்றி ஒருங்குசேர்ந்து உபகரிப்பதா?

௨௩. அங்ஙனமே முத்திக்கேதுவாய ஞானம் பசுவுஞ் சிவனும் பேதமாதலை விஷயமாகவுடையதா? அன்றி அபேதமாதலை விஷயமாகவுடையதா? அபேதவிஷயமாயவழியும் அதனை துவான ஆகமங்களையோதலில் அதிகாரம் மூவருணத்தார்க்குமேயா? அன்றி நால்வருணத்தார்க்குமா? நால்வருணத்தார்க்குமாயவழியும் பெண்களுஞ் சூத்திரரும் போலிப் பிராமணருமாதல் என்னுமடையடுத்தவர்க்குமா? அன்றி அவ்வடையடாதவர்க்கா? அங்ஙனம் அடாதவர்க்கே அதிகாரமாயவழியும் சமய விசேஷ தீக்ஷா சம்ஸ்காரமுடைமை அதிகாரியின் அடைமுகத்திற் புகுதலிலதா? அன்றி ஆண்டுப் புகுதலுடைத்தா? புகும்வழியும் அதிகாரமுகத்தடைந்த தீக்ஷையுளதாகும்வழியும் விசேஷமில்லாதவருக்கதிகாரமா? அன்றிச் சத்திநிபாதமுதலிய விசேஷமுடையவர்க்கே அதிகாரமா?

௨௪. ததா ஸூத்ரார்த்த விசாரணாவஸரே ச்ரவணே கிம் ஸமய விசேஷ ஸம்ஸ்க்ருதஸ்யைவாதிகார:? உத நிர்வாண தீக்ஷா ஸம்ஸ்க்ருதஸ்யாபி?

௨௫. ததா தீக்ஷாயா: கிம் லக்ஷணம்? கியந்தோ வா பேதா:? கோத்ர பேதயோர்பேத:?

௨௬. ததா ஞாதஸ்ய ஸாதந வர்க்கஸ்ய ப்ரமாணம் கதி ஸங்க்யா ப்ரகார பேதா:? கீத்ருசீ வா சக்தி:? கதம் வா சக்தேஸ் ஸத்த்வாதி தத்த்வ ஜநக பேதாத் ப்ராதுர்பாவ:? ஸ்வரூபம் வா கிம் லக்ஷணம்? ஸ்வரூபம் சக்தே: சிவாச்ச சக்தி ப்ரபேதா: கிந்நிபந்தநா:?

௨௭. ததா முக்தி ப்ராப்தா: ஸந்த: கிம் விசிஷ்டா ஜீவா:? உத சிவா:?

௨௮. ததா ஸாயுஜ்யதம் ஜ்ஞாநம் கிம் ஸாக்ஷாத்காரரூபமேவ? உத ப்ராமாணிகஜந்யம் சாப்தம் ஜ்ஞாநமபி? சாப்த ஜ்ஞாநஸ்யாபி தத்த்வே கிம் ததா(அ)வ்யவஹித லக்ஷண ஸ்வபர முக்தி:? உத ஜீவந்முக்தி வ்யவதாநேந? வ்யவதாநேபி கிம் ஜீவந்முக்தஸ்ய கர்த்தவ்யமேவ நாஸ்தி? உத அஸ்தி? ததா ஜீவந்முக்தஸ்ய தேஹாவஸாநம் கிம் நிபந்தநம்? வாஸநா நிபந்தநமேவ தஸ்யா: கதம் நிவ்ருத்தி:? ததா தேஹ ப்ராரப்த கர்மண: க்ஷயே ஸூக்ஷ்ம சரீரிணாம் கதம் கதி:?

௨௯. ததா முக்தி: கிம் தேஹவிநாச:? உத ப்ரக்ருதி விவேகத: பும்ஸ: ஸ்வரூபாவஸ்தாநேந கைவல்யம்? அதவா ஜ்ஞாந ஸந்ததி விச்சேத:? உத க்ருத்ஸ்ந க்லேசோ துக்கோச்சேத:? க்ருத்ஸ்நோ வா தயாவிதோ துக்கோ நாசாத:? கிம் வா ஸந்தோஷாநந்தம்? அதவா நித்ய ஸ்வாதீநவ்ருத்தி:? உத அநிர்வசநீயாநந்த ப்ராப்தி:? கிம் வா ஸர்வ ஸாம்யம்? அதவா காரணாவஸ்தா ப்ரவேசோ ப்ராப்தி:? உத ஸ்வாத்மநி விலய:? கிம் வா பரசிவாகாரத்வம்? அதவா சிவ ஸாயுஜ்யம்?

உச. அங்ஙனமே ஆகமப்பொருளாராய்ச்சி என்னு மியல்பினதாய சிரவணத்திலே சமயவிசேஷதீக்ஷாசம்ஸ்காரமுடைமைமாத்திரமே அதிகாரமாகுமா? அன்றி நிர்வாணதீக்ஷாசம்ஸ்காரமுடைமையுமா?

உரு. தீக்ஷையின் இலக்கணம் என்னை? அதன்வகைகள் எத்தனை? அவற்றின் உபயோகம் எங்ஙனம்?

உசு. இனிக் கலை, தத்துவம், புவனம், வர்ணம், பதம், மந்திரம் என்பவற்றின் உள்வகைகள் எத்தனை? அவற்றின் சுத்தி எவ்வகையினது? சுத்தியுளதாயவழியும் அவ்வப் புவநங்களிற்றோன்றுஞ் சரீரமுதலியன தோன்றுதொழிதல் எங்ஙனம்? அத்துவாக்களின் இலக்கணந்தான் என்னை? அத்துவாக்களுக்குச் சுத்தம் மிச்சிரம் அசுத்தம் என்னுங் குறிகள் யாதுகாரணத்தன?

உஎ. இனி முத்தியையருளுங்குரு விசேஷித்த சிவனா? அன்றிச் சிவனா?

உஅ. அம்முத்திக்குச் சாதனமான ஞானஞ் சாக்ஷாத்காரரூபமேயா? அன்றிக் குருவினுபதேசத்தாலாகிய சாத்தஞானமுமா? சாத்தஞானமும் அன்னதாயவழியும் அதன்றோற்றத்தோடடுத்ததென்னும் இலக்கணத்ததாயே பரமமுத்தி ஆகுமா? அன்றிச் சீவன்முத்தி இடைப்படுதலால் ஆகுமா? இடைப்படுதலுள்ளவழியும் சீவன்முத்தனுக்குச் செயற்பாலதே இல்லையா? அன்றி உண்டா? அங்ஙனம் சீவன்முத்தனுக்குத் தேகமிருத்தல் யாதுகாரணத்தால்? வாசனைகாரணமாதலால் எனில், அது நீங்குவது எங்ஙனம்? அங்ஙனம் போகத்தாற் பிராரத்தகருமம் அழியுமாயின் ஆகாமியகருமங்கள் தோன்றுதொழிதல் எங்ஙனம்?

உகூ. இனி முத்தியாவது உடம்பழிதலா? அன்றிப் பிரகிருதியை விவேகித்துக் காண்டலாற் புருஷன் சுவரூபமாத்திரத்தினிற்றலென்னுங் கைவல்லியமா? அன்றி ஞானத்தொடர்பினொழிபா? அன்றி மிகுந்த துக்க நீக்கமா? அல்லது அவ்வியல்பினதாய துக்கந் தோன்றாமையா? அல்லது இடையறாத மேற்செல்லுகையா? அல்லது நித்திய சுகவெளிப்பாடா? அன்றி இனைத்தென்று கூறப்படாத அவித்தைநீக்கமா? அன்றிச் சத்துவ அனுபவமா? அல்லது கணாதிபதித்துவ முதலிய பதங்களைப்பெறுதலா? அல்லது பரமான்மாவில் ஒடுங்கலா? அன்றிப் பரமசிவனினும் ஆதிக்கியமடைதலா? அல்லது சிவசாயுச்சியமா?

க௦. ஸாயுஜ்யே கிம் ஶிவஜ்ஞான ஸம்க்ராந்தி ஸம்பத்தி ஸமே வேஶஸ்ய ஸாவஜ்ஞாத்வவிவக்ஷிதம் அஸ்தி மோக்ஷகம் ஶிவஸாம்யம்? அதவா ஸாமீபாதி நாமவிவக்ஷிதம்?

கக. ததா மோக்ஷஸ்ய ஸாக்ஷாத்காரே கிம் ஞாநம் ஸாதநம்? கிம் வா பஹிரங்க ஸாதநம்?

கஉ. அத்ர அவதாரிகேயம் ஸங்கேதார்த்தஜநிதம்; அஸ்ய வ்யாக்யாநம் ஸங்க்ரஹேண பதவிபாகேந, அஸ்ய தாத்பர்ய கதநேந, அஸ்ய ஶிவஸாம்யேந மோக்ஷஸாதநகதநேந, அஸ்ய தத்வஸ்ய தாதாத்ம்ய கதநேந, அஸ்ய தீக்ஷாயா ஸஹ மோக்ஷஸாதகத்வ கதநேந, ஸர்வத்ர ஜ்ஞாநஸ்யைவ ஸாதகத்வ கதநேந, அஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸ்ய ப்ரயோஜநம் அஸ்ய ப்ரமாணஸ்ய அநுஷ்டாநஸ்ய ஸாதகத்வம் அபி நாஸ்தி இதி கதநேந, ததைவ அஸ்ய அநுஷ்டாநஸ்ய ஸாதகத்வம் கதநேந, அஸ்ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ப்ரதிபாதக ஸம்வாதஸ்ய ஸாதகத்வ ப்ரதிபாதக ஸம்வாதஸ்ய பதவிபாகேந, அஸ்ய ஸாதநத்வஸ்ய ஸாதநஸ்ய அபி கதநேந, ததா ஸாமாநம் அஸ்ய ப்ரமாணஸ்ய அநுபூதிஸ்ய அநுஷ்டாநஸ்ய பதவிபாகேந, அஸ்ய ஸமுதாயஸ்ய அநுஷ்டாநஸ்ய ஸாமர்த்யஸ்ய அபிதாநஸ்ய பதவிபாகேந.

கங. ஸம்ஹாரஸ்ய ஸம்பந்தஸ்ய தத்வப்ரதிபாதநஸாமர்த்ய ப்ரக்ஷாலந ஸங்க்ராந்தி ப்ராப்தேந ஜ்ஞேயஸ்ய ஸாதநஸ்ய அநுஷ்டாநஸ்ய அபியோகேந நிவ்ருத்திஃ கதம் பவதி.

கச. ஸர்வம் விஶேஷஸ்ய ஸர்வேண ஜநித ப்ராயஶ்சித்த வாக்யாநாம் வாக்யவிபத்தி பக்ஷம் உக்தேஷு ஸதி ஸம்ஸாரஸ்ய ஸம்ஸ்காரஸ்ய தத்வார்த்த ஸம்ப்ரதாய ஸ்ருதிஸாதநம் ப்ரயதேந ஸம்க்ஷேபேண தத்வப்ரகாஶிகா ஸம்ப்ராப்தஸ்ய ஶ்ரீகண்டநாத * க்ருபாஸாதநம்,

---

* க்ருபாத்ர ஸாதநம் என்றும் பாடம். இப்பாடத்தில் அருளினால் சரிய மன்முதடையராய் எனப் பொருள்கொள்க.

௫0. சாயுச்சியமுஞ் சிவகுணஞ் சங்கிரமித்தல் தோன்றுதல் சமாவே
சித்தல் சொந்தமான முற்றறிவுமுதலியனவெளிப்படுதல் என்பவற்றுள் ஒன்
றைக் காரணமாகவுடைய சிவசமத்துவமா? அல்லது பரமசிவசொரூபத்தால்
வெளிப்படுதலா?

௫௧. அப்படியே முத்தியுபாயமாகிய சாக்ஷாற்காரத்திலே அந்தரங்க
சாதனம் யாது? பகிரங்கசாதனந்தான் யாது?

௫௨. இங்ஙனம் எனக்கு உம்முடைய வாக்கியங்களாற்றுமே ஐயம்
விளைந்தது; சிலவிடத்துப் பிரமமே உபாதானமென உணர்த்தலானும், சில
விடத்து மாயையே அதுவென உணர்த்தலானும், சிலவிடத்துச் சிவசமத்துவ
மே முத்தி என்கையானும், சிலவிடத்து ஐக்கியமே அதுவென்கையானும்,
சிலவிடத்துத் தீக்ஷைதானே முத்தியின் காரணமென்கையானும், வேறிடத்து
ஞானந்தானே அதுவென்கையானும், சிலவிடத்துச் சுத்தாத்துவாவிலே தத்
துவ மூன்றென்றும் வேறிடத்துத் தத்துவ நான்கென்றும் வேறிடத்துத் தத்
துவமைந்தென்றுங் கூறலானும், அசுத்தாத்துவாவிலும் சிலவிடத்துப் புரு
ஷதத்துவத்தைச் சேர்த்தும் வேறிடத்து அதனை ஒழித்துந் தத்துவங்களை
எண்ணலானும், அவ்வசுத்தமாயையிற்றுமே சிலவிடத்து அந்தக்கரணங்கள்
நான்கென்றும் வேறிடத்து மூன்றென்றுங் கூறலானும், சிலவிடத்துப் புவ
னங்கள் இருநூற்றிருபத்துநான்கென்றும் வேறிடத்து இருநூற்றுமுப்பத்
தாறென்றும் உணர்த்துதலானும், சிலவிடத்துப் பதார்த்த மூன்றென்றும் வே
றிடத்துப் பதார்த்தமாறென்றுங் கூறலானும், அவ்வாறே பாசங்களைச் சிலவி
டத்து மூவகையவென்றுஞ் சிலவிடத்து நால்வகையவென்றும் வேறிடத்து
ஐவகையவென்றும் விளக்கலானும், சிலவிடத்து அத்துவாக்களிரண்டென்
றும் வேறிடத்து மூன்றென்றும் வேறிடத்து ஆறென்றும் விளக்கலானும்
என்பது.

௫௩. ஆதலின் இச்சந்தேகத்தை, அவ்வவருடைய அதிகாரத்துக்
கிசையக் கூறப்பட்ட பக்ஷபேதங்களை ஒழித்து முமுக்ஷுக்களால் உணரப்
படும் பாரமார்த்திகரூபத்தை உரைத்தலினாலே ஒழித்தல் செய்யப்படுவது.
என;

௫௪. இப்படியே முரண்படுபொருளுடைய வசனங்களைக் கேட்ட
வினாலாய மயக்கத்தாலும் உலகப்பேச்சான்வந்த வாதிகளின் விபரீதவுணர்வா
லும் மேற்சொல்லிய விஷயங்களாகிய பதி பசு பாசங்களின் சுவரூப இலக்
கணப் பிரமாணங்களினும் முத்தி முத்திசாதனங்களினும் ஐயுறுகின்றவரும்
அதிப்பிரிய பத்தரும் முக்கிய அதிகாரியுமாகிய நந்திகேசுவரபகவானாலே சைவ
பதார்த்தநிச்சயங் கூறுமாறு வினவப்பட்ட ஸ்ரீகண்டநாதர் அருள்பொருந்
திய மனமுடையவராய்,

க௫. வாயு: ஸூக்ஷ்மதயா வ்யாப்த:; ந ஹி ஸூக்ஷ்மத்வே ஽ந்யஸ்ய ஸாவம் ப்ரத்யக்ஷேபி ஸாத்யத்வாத்.

க௬. ஏதஸ்ய ஸ்தூலதேஹஸ்ய பாரம்பர்யேணைவ ப்ரதிபாதநேந ச ஸூக்ஷ்மதேஹேந கலாதிஷட்த்ரிம்ஶத் ப்ரஸ்தாநாம் ஶோதந பஞ்சகம் ஸ்தூலதேஹ நிராகரணம் ப்ரதிஜ்ஞாய தஸ்ய ஸகல நிஷ்கல ஸ்வரூபத்வேந பாரம்பர்யேண ந்யாயாநுக்ருஹீத ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூலதேஹ ப்ரஸ்தாரயோ: உக்தம் பரிஶிஷ்டம் பக்ஷம் ஸாதயந் ஏவ ஷட்த்ரிம்ஶத் பதார்த்தாநாம் உக்த பக்ஷாந்தர பரித்யாகேந பாதஞ்ஜல ப்ரதிபந்ந நிஷேத்யாநுக்ருஹீத பக்ஷாந்தர நிராஸ பஞ்சகம் ஶைவாகமே நிர்ணயேந ப்ரதிபாதயது,

க௭. ஆதௌ ஸூத்ராத்மகம் ஶாஸ்த்ரம் ஶரீரம் பரிக்ருஹ்ய காமிகாத்யஷ்டாவிம்ஶதி பேத பின்னாகமாந் நிர்மிதவாந் பரமஶிவ: அநந்தர ஹ பஞ்சகம் ஆயிமத்ய அநந்தேஶாந ஸ்வஸ்வ போதிதம் ஸாரம் தஜ்ஞாநமதம் ஶிவஜ்ஞாந போதாக்யம் ஶாஸ்த்ரம் உபதிஶதி; ஶிவாக்ர பஞ்சகாதிப்யஶ்ச இதி.

க௮. அயஞ் ச ஶாஸ்த்ரக்ரமோ ரௌரவ ஸஞ்ஜ்ஞக:. ததா ஹி! ஶாஸ்த்ராவதாரோ த்விவித:; ரௌரவ: ப்ரதிஸம்ஹிதஶ்சேதி. தத்ர ரௌரவ: ஶ்ரோதவ்ய: ப்ரத்யேகம் அஷ்டாவிம்ஶதி ஸம்ஹிதா பத்ததிபேதாத் ஶ்ரீகண்டாதி க்ரமேணாவதார:.

யதா ரௌரவ விஜயே:—

க௯. “விஶ்வஸ்ய ஜநக: ஸ்ரஷ்டா ராகாதேவ விஜேதுர்யா|
விஜ்ஞாநகேவலாநஷ்டௌ போதயாமாஸ பௌஷ்கராந்||”
இதி.

ததா ஶ்ரீ மதங்கே:—

௨0. “அநந்தாத் ஸூக்ஷ்மா பஞ்சக நிபஞ்ச கோடிஸம்பந்நா|
ஸதாஶிவேந தேவேந ததாநந்தேந யீர்த்தா||
ஶாஷிதம் * லக்ஷணாதேஶேந ததேவாஹம் ததாயுநா|
ஸம்க்ஷிப்ய ஸம்க்ருஹ்ய ஸம்க்ஷேபாத் தந்த்ரம் பரமேஶ்வரம்||
ஸஹஸ்ராணாம் த்ரயேணாயம் பஞ்சாஶத் ஶதைஶ்ச பரம்”|
இதி.

---

* பிரதிகளில் லக்ஷண என்று காணப்பட்டது. லக்ஷாதேசேந என்றால் இசை பொருந்தும். இலட்சக்கணக்கால் எனப் பொருளும் பொருந்தும்.

௩௫. நீ வினவியது நன்று; தக்கதே! நீயல்லாத பிறருக்கு இவ்வாறு வினவுதற்கும் வல்லமை இல்லையே.

௩௬. ஆதலால் அச்சந்தேகத்தைப் பரமார்த்தரூபத்தை விளக்குகிற இலகுவான சந்தர்ப்பத்தினாற்றானே நீக்கிவிடுகின்றேனென்று வினவைச்சுட்டி மகிழ்ந்துரைத்தன்முன்னாகச் சந்தேக நிராகரித்தலிற் பிரதிஞ்ஞைசெய்து கொண்டு, அவருக்குச் சகல வேதாகம ஸ்மிருதி இதிகாச புராண நியாயங்களால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்டதாய்ச் சுட்டிய சந்தேகவினநிரையில் உத்தமமாய் எஞ்சிநின்ற பக்ஷத்தை, தமோகுணத்தினராகிய தேவர் மனிதரின் அதிகாரங் கட்கியையக் கூறப்பட்ட பக்ஷாந்தரங்களை ஒழித்து வேறு வாதிகளால் உணர்ந்துகொள்ளப்பட்ட வேதமுதலியவற்றானனுக்கிரகிக்கப்பட்ட பக்ஷாந்தரங்களை நிராகரித்தன்முன்னாகச் சைவபதார்த்த நிர்ணயமென்று விளக்குகிறவராய்,

௩௭. பன்னிரு சூத்திரவியல்பினதாகிய சாத்தசரீரத்தைக்கொண்டு காமிகமுதல் இருபத்தெண்வகையினவாய ஆகமங்களை அருளிச்செய்த பரமசிவனிடத்து அனுக்கிரகமுன்னாகப் பெற்று அநந்தேசராலே தமக்கு உணர்த்தப்பட்ட இரௌரவாகமத்தினுட்பட்ட சிவஞானபோதம் எனப் பெயரிய சாஸ்திரத்தை உபதேசிக்கின்றார்; ஸ்திரீபுங்நபும்ஸகாதித்வாத் என;

௩௮. இந்தக் குருக்கிரமம் மஹௌகம் என்னும் பெயரியது? அங்ஙனமன்றே! சாத்திரங்களின் அவதாரம் மஹௌகம் பிரதிசங்கிதம் என இருவகைத்து. ஆண்டு மஹௌகக்கிரமமாவது தனித்தனி இருபத்தெட்டுச் சங்கிதைகளையும் ஓதிய வித்தியேசரால் ஸ்ரீகண்டர் முதலியோரின் முறையால் அவதரித்தல்.

எங்ஙனம் மாலினீவிசயத்தில்:—

௩௯. "உலகத்தைச் சிருட்டிக்க விரும்பியபதி சிருட்டியின் முன்னரே சுவேச்சையினால் விஞ்ஞானகேவலபுற்கலரெண்மருக்குப் போதித்தார்." என;

அவ்வாறே ஸ்ரீமதங்கத்தில்:—

௪0. "முன்பு சதாசிவனால் அனுட்டுப்பு விருத்தங்களிற் கோடிக்கணக்காகத் தொடுக்கப்பட்டதும் அவரிடத்துப்பெற்ற புத்திமானாகிய அநந்தேசுரரால் இலக்கணமாத்திரத்தால் உபதேசிக்கப்பட்டதுமாகிய அம்மதங்க பாரமேசுரத்தையே நான் இப்போது உனக்குச் சுருக்கமாகத்திரட்டி மூவாயிரத்தைஞ்ஞூறு கிரந்தங்களாற் சொல்வேன்." என;

சக. ஸ்ரீமத் கிரணாதௌ து ப்ரதிஸம்ஹிதா ஶாஸ்த்ரை: கதித:. ததா ஹி! ஸதாஶிவேந ஸ்வாத்மநா ஸ்ருஷ்டேப்ய: ப்ரணவாதிப்யோ தஶப்ய: ஶிவேப்யோ யதாஸம்க்யம் தாவத்ஸம்க்யாகம் ஶைவம் காமிகாதி தந்த்ரமுதிதம். தேப்ய: ஶிகாராதிப்ய:.

சஉ. ததா ஸதாஶிவ ஏவாநந்தாதிப்யோ ருத்ரேப்யோ ஷ்டாதஶ ஸம்க்யாகேப்யோ யதாஸம்க்யம் தாவத்ஸம்க்யாகம் ரௌத்ரம் விஜயாதிகம் தந்த்ரம் கதிதம். தேऽபி பரமேஶ்வராதிப்ய: இதி.

தது'க்தம்:—

சங. “ஸ்ருஷ்ட்யநந்தரமீஶேஶ: ஶிவாத் ஸ்ருஷ்ட்வா தஶாத்மஜாந்|
ஜ்ஞாநமேகம் விபஜ்யாஶு தேஷாம் தத்ஸம்க்யயாவதத்||
காமிகம் ப்ரணவாக்யஸ்ய ஸுதாக்யஸ்ய ச யோகஜம்|
இத்யாதி;
ரௌத்ரஸ்யாநாதி ஸம்ஜ்ஞஸ்ய விஜயம் தேந பாஷிதம்”||
இத்யாதி ச.

சச. அத்ர ஶைவஸம்ஜ்ஞஸ்ய பக்ஷதள ஸ்வதந்த்ரேணைவ ஸூரிபி:; தத்ஸர்வமநுஸந்தேயம்.

சரு. உக்தஸ்ய ஸர்வஸ்யார்த்தஸ்ய ஸூசகம் உபஸம்ஹார ரூபம் ஶைவார்த்த நிர்ணயம் இதி விஶேஷணம். அநேந ச விஶேஷணேநாஸ்ய ஶிவஜ்ஞாநபோதஸ்ய ஶைவார்த்தத்வம் விஷய இத்யுக்தம் பவதி. கார்யார்த்து: தஜ்ஜ்ஞாநகாமோऽதிகாரீ; தந்நிஶ்சய: அவ்யவஹிதம் பலம் யதாயதம். ப்ரதிபாத்ய ப்ரதிபாதக பாவ கார்ய காரண பாவாதய: ஸம்பந்தா இத்யவகந்தவ்யம். வ்யவஹித ப்ரயோஜநம் மோக்ஷரூபம் உபரி வக்ஷ்யதே.

சசா. தத்ராதௌ ஸூத்ரத்வயேந ஶிவஸ்வரூப தடஸ்த லக்ஷண ப்ரமாண தத்வயோகி யுக்தி ப்ரதிபாதந பூர்வகம் ஸ்வரூப ப்ருஷ்ட பூர்வஸ்மிந் ப்ரஶ்நாந்தா ப்ரதிபாதயிஷ்யதே.

சஎ. தத்ர ப்ரதமம் அநுமாநேந பதி பதார்த்தம் ஶிவம் ஸாதயதி:—

௪௧. ஸ்ரீமத் கிரணமுதலியவற்றிலோ பிரதிசங்கிதமென்னுங் குருக்கிரமஞ் சொல்லப்பட்டது. அங்ஙனமன்றே! சதாசிவனுற் சிருட்டியாதியிலே தம்மியல்பினுற் சிருட்டிக்கப்பட்ட பிரணவர்முதலிய பத்துச் சிவன்களுக்கும் முறையே அவ்வளவினவாகிய காமிகம் முதலிய சைவதந்திரங்கள் உரைக்கப்பட்டன. அவர்களாலே திரிகாலர் முதலியோருக்கு உரைக்கப்பட்டன.

௪௨. அவ்வாறே சதாசிவதத்துவத்தின்கீழுள்ள அநாதிருத்திரர் முதலிய பதினெண்மருக்கும் முறையே அவ்வளவினவாகிய விஜயம் முதலிய இரௌத்திர தந்திரங்கள் உரைக்கப்பட்டன. அவராலும் பரமேசுவரர் முதலியோருக்கு உரைக்கப்பட்டன என்பது.

அதுகூறப்பட்டது:—

௪௩. "சிருட்டியின் பின்னரே சதாசிவன் தம்மியல்பினராய பத்துச் சிவன்களைச் சிருட்டித்து ஒன்றுகிய ஞானத்தை அவர்கணக்காக விரைவிற் பகுத்து அவர்க்கு உரைத்தார். பிரணவருக்குக் காமிகத்தையும், சுதருக்கு யோகசத்தையும்" என்பது முதலாகவும், "அநாதி என்னும் உருத்திரருக்கு அவரால் விசயம் உரைக்கப்பட்டது" என்பது முதலாகவும்.

௪௪. இதுவுஞ் சைவசந்நியாசபத்ததியில் எம்மாலே தெளிவாக உணர்த்தப்பட்டது. ஆண்டுக் கடைப்பிடிக்கற்பாலது.

௪௫. முடிவினெய்திய 𑌶𑍈𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌂 என்னும் விசேஷணம், சொல்லப்பட்ட எல்லா அர்த்தங்களையும் குறிப்பிப்பது. இவ்விசேஷணத்தினுலே இச்சிவஞானபோதத்துக்குச் சைவப்பொருளின் உண்மையே விஷயம் என்பது சொல்லப்பட்டதாகின்றது. அற்றுகலின் அதனை அறியும் அவாவுடையவன் அதிகாரி; அதனைத் துணிந்து கோடலே இடையீடின்றிப் பெறும் உறுதியானபயன். உணர்த்தப்படுவதும் உணர்த்துவதுமாதல் காரியமுங் காரணமுமாதல் முதலியன சம்பந்தங்கள் என்பதறிவிக்கப்பட்டது. முத்தியென்னும் இடையீடுடையபயன் பத்தாஞ் சூத்திரத்துச் சொல்லப்படும்.

௪௬. ஆண்டு முதலிற் சூத்திரங்களிரண்டினுற் சிவனது சொரூபலக்கணமும் அவரது தடத்தலக்கணமும் பிரமாணமும் அவற்றிற்கு உபயோகமான யுத்தியை விளக்குதன்முன்னுக ஆன்மசொரூபவினுவின் முன்னையவினுக்கட்கு விடையாகப் புனைந்துரைக்கப்படுகின்றன.

௪௭. ஆண்டு முன்னர்ப் பதிபதார்த்தமாகிய சிவனை அனுமானத்தாற் சாதிக்கின்றார்:—

𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌿𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌬𑍋𑌧𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍।
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌹 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌤𑌃॥

௪௮. 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑍋𑌨𑍁 𑌨𑌵𑌾𑌸𑌕𑍍𑌷𑍁𑌜𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌿𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌬𑍋𑌧𑌕𑌾𑌦𑌿. 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌬𑍍𑌦𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃. 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍.

௪௯. 𑌤𑌨𑍁 𑌕𑌾𑌰𑌣 𑌭𑌾𑌵𑌨 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌜𑌗𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌹𑍇𑌤𑍁 𑌕𑍋𑌟𑌿 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌿𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌬𑍋𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑍍. 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌹𑍇𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍.

௫0. 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌬𑌹𑍁𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌣𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌗𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌿𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌬𑍋𑌧𑌕 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌯𑌵𑌕𑌂 𑌉𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑍇. 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌵𑌯𑌵𑌕𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃.

௫௧. 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌿𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌬𑍋𑌧𑌕𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌕𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃; 𑌜𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌃.

௫௨. 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑌮𑍇𑌵𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇.

௫௩. 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌬𑍋𑌧𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇.

௫௪. 𑌯𑌥𑌾 𑌘𑌟𑌵𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌰𑍋 𑌘𑌟𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌕𑌾𑌰𑌣 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑍇, 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌭𑌾𑌵 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇.

முதற்சூத்திரம்.

அவனவ ளதுவெனு மவைமூ வினைமையிற்
றோற்றிய திதியே யொடுங்கிமலத் துளதா
மந்த மாதி யென்மனார் புலவர்.

சஅ. ஸ்ரீ வ்யக்த நவ்யக்த ஸமாஸ்ரயா— பெண்ணும் ஆணும் அலியும் என்னும் ஒத்ததன்மையினவற்றை உடைமையால்; உலகத்தில் ஒத்ததன் மையினவற்றைச் சுட்டியே முதல் இடை ஈறுமுதலிய பதங்களின் வழக் குண்மையின் இங்கே ஆதிசத்தத்தால் ஒத்ததன்மையவென்னும் பொருள் குறிக்கப்பட்டது. ஒத்ததன்மை என்றது இங்கே அவயவச்சேர்வு வேறுபாடு டைமையை.

சகூ. தனுகரணபுவநபோக இயல்பினதாகிய உலகத்திலே வினைகளைச் செய்வார்க்கும் வினைப்பயன்களை நுகர்வார்க்கும் முன்னிற்குந் தலைமையுடை யது தனுவாகலின் அதனியல்பான பெண்ணுணலிகளை எடுத்தது; ஆண்டும் அவயவச்சேர்க்கைவேறுபாடு காட்டுதற்கு மூன்றையும் எடுத்தது என்ற றிக.

ருo. அல்லது "சைத்திராதியரை உண்பி" என்புழித் தற்குணசஞ் ஞானம் என்னும் அன்மொழித்தொகையினுல் சைத்திரனுக்கும் ஏனையர்க்கும் பொதுவான வரித்துக்கொள்ளப்பட்டவராதன்முதலியனபோலவும், சர்வா திகளை என்புழிச் சர்வபதத்துக்கும் விச்சுவாதிபதங்கட்கும் பொதுவான கணபாடமாந்தன்மைபோலவும், பெண்ணுணலிகட்கும் ஏனையவற்றிற்கும் பொதுவான அவயவமுடைமை கொள்ளப்படும். அதனுல் சாவயவத்துவத் தால் என்பது கருத்தாமெனக.

ருக. அல்லது பெண்ணுணலி முதலியனவாந் தன்மைகளாற் பலவ கைப்பட்டமையான் என்பது கருத்தாகக்கொள்க; சடமாய்ப் பலவகைப்பட் டிருப்பது காரியத்தன்மையால் வியாபிக்கப்பட்டதாகலின்.

ருஉ. ஜகத:— சகத்தினுடைய; ஜக என்பது அழிதற்பொருட்டாக லின் சகம் என்பது சிவதத்துவமுதற் பிருதிவிவரையான காரியக்கூட்டத் தைக் காட்டுவதாம்.

ருங. அல்லது எம்போதும் பிரசித்தமான கர்த்தாக்களையுடையதல் லாதகாரியம் தகுதிவலியால் நிறுத்தப்படுகின்றது.

ருச. தகுதி என்றது, நீர் கொள்ளுஞ் சமயத்திற்சொல்லப்பட்ட குடம் என்னுஞ் சொல்லாற் கொள்ளலற்றகுடம் என்று கொள்ளல்போல்வது, அல் லது சரீரம் முளைமுதலிய விசேடமே காரியம் என்னும் அச்சொல்லால் நிறுத்தப்படுகின்றது.

௫௫. कार्यध्वंसनाशः कार्यस्य ध्वंसनाशित्वात्; ध्वंसन पक्षं हेतोः प्रामाणिकस्य सिद्धान्तनाय।

௫௬. कर्तृभाव कर्तृ साधनांश देशादृष्टिजन्येऽस्ति उपादानगोचरापरोक्षज्ञानचिकीर्षाकृतिमान् तादृश ज्ञान शरीराद्यपेक्षा वा।

௫௭. कृति इति व यत्नत्वं विवक्षितम्। उपादेय गतत्वात्।

௫௮. सः इत्येनैव निरशरीरस्य सृष्टिकारक प्रमाणादि ष्वप्रसिद्धः प्रारब्धस्य? यतो निरशरीरशरीरादिभिः सिद्ध इत्यर्थः।

௫௯. इदं कार्यं, जडत्वे सति नानावयववत्त्वात्; संस्थानविशेषवत्त्वात्, घटादिवत्।

तदुक्तं श्रीमल्लक्षणे:—

௬௦. "कार्यता वास्य विश्वस्य संस्थानवत्त्वात् घटादिवत्"।
इति।

௬௧. ततः सर्वं कार्यं विवादाध्यासितं वा देहाङ्कुरादिकं वा साधनांश सम्यग्ज्ञान साधन चिकीर्षाकृतिमज्जन्यं, उपादानगोचरापरोक्षज्ञानचिकीर्षाकृतिमज्जन्यं वा, कार्यत्वात्; कुम्भवत् इति कर्त्रनुमानम्।

तदुक्तं श्रीमल्लक्षणे:—

௬௨. "विवादाध्यासितं विश्वं विश्ववित्कर्तृपूर्वकम्।
कार्यत्वादावयोः सिद्धं कार्यं कुम्भादिकं यथा"॥
इति।

௫௫. 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍—காரியத்தன்மையைக் காணலால்; ஏது பிரமாணத்தாற் சாதிக்கப்பட்டமையை விளக்குதற்குக் காணல் என்னும்பதம் வழங்கப்பட்டது.

௫௬. 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾—கருத்தா; ஈண்டுக் கருத்தா சாதனம் அங்கம் பயன் முதலியவற்றை அறிதலுள்ளவழி உபாதானத்தை விஷயமாகவுடைய அபரோக்ஷஞானத்தையும் தொழிலியற்றவேண்டும் ஆகிருதியையும் உடையவன்; அல்லது அவ்வியல்பின ஞானாதிமாத்திரமுடையவன்.

௫௭. 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿—உளன்; உளனென ஒருமை கூறவேண்டப்பட்டது, உபாதேயத்தை அடைந்தமையின்.

௫௮. 𑌸𑌃—அவன்; அவன் என்றதனால், வேதாகமஸ்மிருதி இதிகாச புராணாதிகளிற் பிரசித்தியாதல் ஆராயப்படுகின்றது; வேதாகமாதிகளாற் சாதிக்கப்பட்டவன் எவனோ அவன் என்க.

௫௯. உலகம் காரியம், அசேதனத்தன்மை உள்ளவழிப் பலவகைப்படுதலின்; அல்லது அவயவச்சேர்க்கை விசேடமுடைமையின்; குடமுதலியன போல.

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

௬௦. "இவ்வுலகத்துக்குக் காரியத்தன்மையுங் குடமுதலியனபோல அவயவமுடைமையாற் கொள்ளப்படும்" என.

௬௧. அதனால் வழக்கிற்கிடமாய எல்லாக்காரியமும், அல்லது சரீரம் முளைமுதலியன, சாதநம் அங்கம் பயன் என்பவற்றை அறிதலோடு தொழிலியற்றவேண்டும் ஆகிருதியையுடையவனாற்றோன்றின; அல்லது, உபாதானத்தை விஷயமாகவுடைய அபரோக்ஷ ஞானத்தோடு தொழிலியற்றவேண்டும் ஆகிருதியுடையவனாற் றோன்றின; காரியமாதலால், குடம்போல; என்பது கர்த்தாவையுணரும் அநுமானம்.

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

௬௨. "வழக்கிற்கிடனாய உலகம் சருவஞ்ஞகருத்தாவை முன்னுடையது; காரியமாதலின். இது காரியம் என்பது குடமுதலியனபோல நமக்குச் சித்தமேயாம்" என்பது.

ஶ்ரீம்ருகேந்த்ரே:—

௬௩. ''ஸம்யோகஶ்சாஸ்ய தேஹாதி வஸ்துநா கார்யகாரகம்|
கர்த்ராஸ்ய ஜாநீதே விஶிஷ்டஜ்ஞாநதஃ''||

௬௪. உக்தம் ச தத்ர விஶ்வம் க்ரியாஶக்த்யதிஷ்டித காரணஜந்யம், கார்யத்வாத், படவத் இதி. க்ரியாஶக்திஶ்சைவ பதேர்ஜ்ஞாநாதிகேதேந பதிர் அநுமீயதே. ஜடகாரணாதிஷ்டாத்ரீ க்ரியாஶக்திஃ சேதநாஶ்ரிதா; க்ரியாஶக்தித்வாத், ஜ்ஞாநாதி மதாம் க்ரியாஶக்திவத். இதி.

௬௫. ததுக்தம் ''பதேஸ்து ஸாத்யதே பதிஃ'' இதி. கார்யம் ஸகர்த்ருக காரண மோசராசரோக்ஷ ஜ்ஞாந விஶிஷ்டகர்த்ருஜந்யத்வாநுமாந ப்ரஸித்தேநைவ கார்யஸ்ய உபாதாந ஸாக்ஷாத்கர்த்ருஜ்ஞாநம் ப்ரஸித்தம்.

௬௬. ததா ஹி! ஜடசேதநயோர் ரயாதிஃ ஸம்ஸாரஸ்ய கர்மணோ ஜ்ஞாந விஶிஷ்டகர்த்ருவிஷயஃ ஸந் கார்யாய ப்ரவர்த்ததே. சேதநஸ்யைவ ஸதி கார்யாய ப்ரவ்ருத்திகத்வாத், ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிவத். இதி.

ததுக்தம் ஶ்ரீபௌஷ்கரே:—

௬௭. ''சேதநம் ஜடமித்யுக்தம் ப்ரமாணம் த்விதா|
ப்ரவ்ருத்தௌ வா நிவ்ருத்தௌ வா நயஸாத்யம் யதாதிவத்||
யோக்யா ப்ரவர்த்தகஃ ஶக்தஃ ஸசிவஃ பரிவர்த்யதே''|
இதி.

ஸர்வஜ்ஞாநோத்தரே:—

௬௮. ''சேதநஸ்ய ரயாதேஃ ப்ரவர்த்தகதயா பதிஃ|
ஸித்தஃ ஸர்வாத்மவித் கர்த்தா ஸர்வகஃ ஸ்வதந்த்ராதிதஃ''||
இதி.

ஸ்ரீமிருகேந்திரத்திலும்:—

சு௩. "இனித் தேகமுதலியபொருள்கள் காரியமாந்தன்மையுடைய னவாதலே உணர்ந்து அநுமானத்திஞலே விசேஷித்தவஞகிய இவற்றின் கருத்தாவை அறிகிறேம்." என்பது.

சு௪. மதங்கத்திலோ "உலகங் கிரியாசத்தியால் அதிஷ்டிக்கப்பட்ட காரணத்திற்றேன்றுவது, காரியமாதலால்; குடம்போல." என்பது. கிரி யாசத்தி என்னுந் தருமம் அநுமிக்கப்படின், அதஞல் தருமி அநுமிக்கப்படு கின்றது. உலககாரணத்தை அதிஷ்டிக்குங் கிரியாசத்தி சித்தைச்சேர்ந்தது, கிரியாசத்தியாதலின்; தண்டமுதலியவற்றை விஷயமாகவுடைய கிரியாசத்தி போல. என்பது.

சு௫. அது "தருமத்திஞலே தருமி சாதிக்கப்படும்" என்பது, காரிய மாகிய பக்ஷத்தையுடைய காரணவிஷயகமான அபரோக்ஷஞானத்தோடு தொ ழிலியற்றவேண்டும் ஆகிருதியுடையவனிற்றேன்றினமை என்னும் அநுமா னத்தைக் காட்டலாற்றுனே, பொருண்மையால் உபாதான பக்ஷகமான அநு மானங் காட்டப்பட்டது.

சு௬. அங்ஙனமன்றே! சகத்தை உபாதேயமாகவுடைய மாயைமுதலி யன இறைவனது அபரோக்ஷஞான சிகீர்ஷாகிருதிக்கு விஷயமாய்க் காரியத் தின்பொருட்டுப் பிரவர்த்திக்கின்றன. அசேதனமாயவழிக் காரியார்த்தம் பிரவர்த்தித்தலின், மண் முதலியனபோல. என்க.

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

சு௭. "முனிவர்களே! அசித்தாகிய உலகம் சேதனன் பிரேரித்தலில் வழிப் பிரவிருத்தியிலாவது நிவிருத்தியிலாவது தன்வயத்ததன்று. எங்ஙனம்? தேர்முதலியனபோல. ஈண்டுப் பிரவிருத்தியை ஆக்குஞ் சத்திமான் எவனே அவன் பதி என்று கூறப்படுகின்றான்." என.

வேறிடத்தும்:—

சு௮. "அசித்தாகிய மாயை முதலியவற்றைப் பிரேரித்தலால் முழு துணர்ந்தியற்றுபவனும் வியாபகனும் நித்தமுத்தனுமாகிய பதி சாதிக்கப்பட் டான்." என.

ஸ்ரீமத் பாரமேஶ்வரே:—

௬௬. “கேவலே விக்ரஹஸ்தம் தஸ்மாதேகாஜகம் ததேவகே|
யோஜகஃ ஸதேஶாநாஃ ஸ்வேச்சயா பஹவாந்யதஃ”||
இதி.

௭௦. நநு வஸ்து விப்ரத்யயம் ப்ரவ்ருத்தே கீத்ருஶ வ்ருத்திவாதஃ; தஸ்யாபி சேதநேந ப்ரயோக்த்ருத்வாத். நாவத்யஸ்யாந்தேந வ்ருத்திவாதஃ; தத்ராபி யோக்த்ருயோக்த்ருத்வ ஸத்பாவாத், உபயோராபி பக்ஷேகாந்திகத்வஸம்பவாத்.

தத்ருக்தம் ஸ்ரீமத் பௌஷ்கரே:—

௭௧. “நாநேகாந்திகதா ஹேதோஃ கீத்ருஶ வஸ்து விபாஸிதே|
சேதநேந ப்ரயோக்த்ருத்வம் வஸ்து வ்யவஸ்திதம்||
ஶ்ரூதாத்யாஹாத் ப்ரவர்த்தந்தே ப்ரவ்ருத்தம் சேத் ஸ்வதஃ ஸ்வயம்|
நநு ப்ரவர்த்ததே தஸ்மாச் சேதநாபேக்ஷிதா ஸ்திதா||
நாவத்யஸ்யாந்த த்ருஷ்டாந்தஃ ஸாத்யேநாநுஷங்கி ப்ரவர்த்ததே|
காயஸ்யாந்தோபி யோக்தார ஏவமேவ ப்ரவர்த்தகஃ||
கிஞ்ச ஸங்கீர்ணதஃ ஸோபி ஜடஃ ஸந் யஃ ப்ரவர்த்ததே|
ஸ்வப்ரவ்ருத்தௌ பராபேக்ஷ ஏவ சேதந ஏதஃ ஸ்திதம்”||
இதி.

௭௨. நநு கார்யேஷ்வபிஶேஷயஶ்ச நாயமதாந்தா; ஶக்யாந்தா ஹி கார்யத்வ ஶரீராஷ்டாதிஷ்டாத்ருத்வாங்கீகார உபாவர்த்தேஃ.

௭௩. கிஞ்ச நாஸ்திகாநாம் கார்யாநாதிஷ்டாத்ருத்வ ஸம்பவாத்; தேஷாம் ஸர்வதாகார்யஸம்பவேந கார்யத்வாபாவ ப்ரஸங்கஶ்ச தேஷாம் ப்ரஸங்கஶ்ச.

ஸ்ரீபராக்கியத்திலும்:—

சுசு. "வினை அறிவற்றது; அதனால் அது கூட்டுவானை அவாவுகின்றது. சத்திமானாதலின் அம்மகேச்சுவரன் தன்னிச்சையாற் கூட்டுபவனாகின்றான்." என.

எ0. கன்றுவளர்ச்சியின்பொருட்டுக் கிளர்ந்த பாலின்கட் பிறழ்ச்சியாமென்னற்க; அதுவுஞ் சேதனமான பசுவால் அதிட்டிக்கப்படுதலின். இரும்புக்காந்தத்தினும் பிறழ்ச்சியின்றென்க; ஆண்டும் கூட்டுவானால் அதிட்டிக்கப்பட்டமையுண்மையின். அவ்விரண்டும் பக்கத்தின்பாலில் அடங்குதலும் அறிக.

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

எக. கன்றுக்குச்சுரந்து பெருகும் பாலின் ஏது அநைகாந்திகமாதல் இல்லை; அது சேதனமானபசுவாற்றானே கிளர்ந்து கன்றை வளர்ப்பதாகலின். பால் தானே கிளர்வதாயின் இறந்த தேகத்தினின்றுங் கிளரவேண்டுமே. அங்ஙனங்கிளர்தலே இல்லை; அதனாற் சேதநத்தை அபேட்சித்தல் உள்ளதே. அசேதநம் பிரவர்த்திக்குமென்று சாதிக்க அயக்காந்தமுந் திருட்டாந்தமாகாது; அவ்வயக்காந்தமுங் கூட்டுவானை அவாவியே பிரவர்த்திப்பதாகலின். மேலுஞ் சடமாய்ப் பிரவர்த்திப்பது யாது அது பக்கத்தில் அடங்குவதாம். ஆதலின் அசித்தெல்லாம் பிரவர்த்தித்தற்கட் சித்தை அபேட்சித்தல் உறுதி.

எஉ. இல்லையாயின், முத்தான்மாக்கட்கும் அதிட்டேயமாந்தன்மை உள்ளவழி வேறுபொருளாதல் இல்லை; அனாதிமுத்தனொருவனே அதிட்டாதாவாதலைக்கோடலின் வேண்டியதெய்தலின்.

எங. ஈண்டுப் பலராகிய முத்தான்மாக்களும் அதிட்டாதாக்கள் என்றல் கௌரவமாதலானும், அவர்கட்குத் தாமே முத்திபெறல் கூடாமையின் முத்தி கொடுப்பவன் இறைவனே என முடிபாகலானும்,

तदुक्तं श्रीमत्पौष्करे:—

१४. "बिन्दुक्षोभाद्धि कर्त्ताऽसौ सर्वेषामिति चेन्मतिः।
निमित्तः स्यात्कर्त्ता निमित्तकोऽथवा द्विजाः॥
अनादिमुक्तरूपश्च कर्त्ता विश्वस्य न तथा।
ज्ञप्तिरूपत्वसिद्धस्य कर्तृत्वादेव सिध्यति॥
अन्यथाऽयं कथं मुक्तः पशुः सर्वः सदा भवेत्।
न मोक्षं याति पापिष्ठः स्वसामर्थ्यात्कदाचन॥
मुक्तः प्रसादं देवस्य शिवस्य शिवकारिणः"।
इति.

अन्यत्राप्युक्तं:—

१५. "येन स्वभावविभवेन सवितं जगत्त्रयम्।
सर्वत्र स्थितेन व्याप्ता स्यादेनात्मा निषेव्यते
वा"॥ इति.

१६. ननु कथं विदेहस्य अधिष्ठातृत्वम्? न ह्यधिष्ठातृत्वं विश्वस्यैव तस्य देहोऽपि कल्पनीय इति वाच्यम्, तस्य देहस्य कार्यत्वापत्तेः सावयवत्वाच्च देहान्तरसापेक्षत्वे अनवस्थेः; कार्यत्वे च अनवस्था स्यात्. तस्मात् प्रयत्नवत्त्वेन विदेहकर्तृत्वमेवाङ्गीकरणीयम्.

तदुक्तं श्रीमत्पौष्करे:—

१७. "सदेहस्यापि कर्तृत्वं सर्वत्रापि यदीष्यते।
विदेहस्यापि कार्यत्वाद्व्याप्तं कर्तृत्वेन तत्॥
तस्य देहादयोऽप्येव चित्त्वाद्वस्तु न संभवेत्।
ततः प्रयत्नसापेक्षं प्रवृत्तावेव शक्तितः॥
कर्त्ता चिद्रूप सर्वेषां सर्वेषामपि वस्तुतः"।
इति.

१८. नैवम्! किं विदेहकर्त्रधिष्ठातृकार्यमानेनानुमीयते? अधिष्ठातृदेहसम्बन्धो वा? नाद्यः; तस्य च एव निश्चयात्. प्रत्यक्षेण यत्नाद्रूपादेहाभावात्. तथा विदेहं विना अधिष्ठानसिद्धि सम्बन्धानुपपत्तेः इति चेत्, अधिष्ठेय देहव्यतिरिक्त देहसम्बन्धे स्वदेहाधिष्ठानवत् इति ब्रूमः.

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

எச. "முனிவர்களே! முத்தர்கள் கருத்தாக்களாவார் என்பது கருத்தாயின், பாருங்கள்; ஆதிமுத்தனா அன்றி அநாதிமுத்தனா கருத்தாவாவன்? அநாதிமுத்தன் கருத்தாவானால் சித்தசாதநத்தன்மை ஆகும். ஆதிமுத்தனே கருத்தாவென்னில், முன்னரே அவனுக்கு முத்திகொடுத்த மற்றொரு கருத்தா வேண்டும்; அல்லது இவன் எப்படி முத்தனானான்? என்றும் பெத்தனே. ஆன்மாக்கள், தீமைகளை அழிக்கிற கடவுளாகிய சிவனுடைய திருவருளின்றித் தம்மாற்றலினால் என்றாயினும் முத்திபெறமாட்டார்". என.

வேறிடத்தும்:—

எரு. "அந்த உலகத்தின் கருத்தா இயல்பானே பாசநீக்கம் அமைந்தவனாதல் வேண்டும்; இடையில் அமைந்தவனெனில் வரம்பின்மை ஆகும். அல்லது முத்தி, காரணமின்றி அமைவதாகும்." என்பது.

எசா. அற்றேல், சரீரமில்லாதான் அதிட்டாதாவாதல் எங்ஙனம்? அதிட்டாதாவாந்தன்மை சித்தித்தற்பொருட்டே அவனுக்குச் சரீரமுங் கற்பிக்கப்படுவது என்றலுங்கூடாது; அச்சரீரங் காரியமல்லதெனக் கொள்ளின் அவயவமுடைமையாகிய ஏது ஆண்டே பிறழ்தலுளதாகலின். காரியமெனக் கொள்ளின் வரம்பின்மை ஆகும். ஆதலால் முதற்சிருட்டியிற் சரீரமில்லாக் கருத்தாவாந்தன்மையே கொள்ளற்பாலது.

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

எஎ. "சரீரமுடையவனுக்குங் கருத்தாவாந்தன்மை யாண்டும் விரும்பப்படுமாயின், அச்சரீரமுங் காரியமாதலால் வேறுகருத்தாவால் வியாபிக்கப்பட்டதாம். அவனுடைய சரீரமுதலியனவும் இங்ஙனமே என வரம்பின்றிப் போம். ஆதலால் உபாதியொன்றுமிலனாய்க் கிளர்ந்த பூரணசத்தியுடைய மகேசுவரனே முதற்சிருட்டிக்குக் கருத்தாவென வேண்டப்பட்டவன்." என்னில்,

எஅ. அற்றன்று: சரீரமின்மையால் அதிட்டாதாவாந்தன்மையின்மை அனுமிக்கப்படுகின்றதா? அன்றி அதிட்டாதாவாதலாற் சரீரமுண்மையா? இரண்டாவதன்று; அது உன்னாற்றானே விலக்கப்பட்டதாகலின். முன்னையதோ தருமத்தைக் கிரகிக்கும் அளவையாற்றடுக்கப்பட்டது. அங்ஙனமாயினும் சரீரமின்றி அதிட்டிப்பது எவ்வாறென்று சிநேகத்தால் வினாவும் வழிவிடை என்னோ என்பையாயின், அதிட்டிக்கப்படுஞ் சரீரமன்றி வேறு சரீரமில்லாதவன் அந்தத் தன்சரீரத்தை அதிட்டித்தல்போல என்பேம்.

ததுக்தம் ஶ்ரீபௌஷ்கரே:-

௭௯. "கர்மஹேதுரபி கர்த்ருத்வம் ஸ்வஹேதோ ப்ரேரணே யதா."
இதி.

அ௦. ஸம்ஹ்ருதக ஹேதுஸத்பாவாச்ச.

ததுக்தம் ஶ்ரீம்ருகேந்த்ரே:-

அக. "கார்யத்வஸாவயவத்வாதிகம் ஸம்ஸாரகாரணம் பிதோஃ|
தத்வாஃ ஸம்ஹிதாத்மனஃ ஸம்ஹர்த்ரீ ப்ரேரயிதாபிஃ||
ஸம்ஸ த்வத்ராக்ஷோபாத் பாதோஜேதாஸ்கார்யகம்|"
இதி.

அஉ. கார்யா காரணத்வம் போதத்வேத்ருத்வம். கிஞ்ச கேவலஸ்ய ஸா கர்த்ருத்வம் ஶக்தத்வம். ததா ஸாவயவஸ்ய ஹேதுத்வாத் கார்யத்வாந்னதிக்ரே ரேவ கர்த்ருத்வமாவஶ்யகம்.

ததுக்தம் ஶ்ரீரௌரவே:-

அ௩. "ஶரீரஃ ஸாவயவா யதோ பாதா ப்ரவஞ்சாஸ்து:|
ஸ்ருஷ்ட்யாதிக்ரியா ஸிஷ்டவாக் பாஸிநேஜே தா ஸம்பந்தாஃ||
கர்த்ராதி பாஸிநா கஸ்சித்ஸ்வரஃ ஸம்வித்:"
இதி.

அச. தஸ்ய சேதனஸ்ய ஸம்ஸாரஸ்ய த்ரிகாரணத்வேன. ததா சேதனஸ்ய ஸர்வ ஜகத்கர்த்ருத்வேந ஸர்வஜ்ஞத்வமபி ஸித்யதி.

ததுக்தம் ஶ்ரீம்ருகேந்த்ரே:-

அரு. "ஸர்வஜ்ஞஃ ஸர்வகர்த்ருத்வாத் ஸாதனாங்க ப2லைஃ ஸஹ|
யோ யஜ்ஞாநாதி காராதே ஸதத்வேதி ஸாத்யதம்"||
இதி.

அசா. ஸர்வ கர்த்ருத்வமேவ ஸித்தி ஸம்ஹார க்ரியாஸாதனாத்
ஹேதுரபி கர்த்ருத்வம்.

Acc. 402 (2118)

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

எகூ. "சரீரமில்லாதவனுக்குந் தன் சரீரத்தைப் பிரேரித்தலிற் கருத்தாவாந் தன்மைபோல." என்பது.

அ௦. இறைவனுக்குப் பஞ்சமந்திரரூபசரீரமுண்மையானும்;

அது ஸ்ரீமிருகேந்திரத்தில்:—

அக. பதியினது சரீரங் கலைமுதலியனவின்மையால் இவ்வியல்பினதாகாது; சத்திவடிவினது; அச்சரீரம் பஞ்சகிருத்தியங்கட்கு உபயோகமான ஈசானந் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவஞ் சத்தியோசாதம் என்னும் பஞ்சமந்திரங்களினாற் கற்பிக்கப்பட்ட சிரசுமுதலியவற்றையுடையது. என.

அஉ. அல்லதூஉம் காரியத்தன்மையாவது உற்பத்தியுடைமையன்று, பின்னை யாவனாயினு மொரு புருடனாற் செய்யப்படக்கூடியதாதல், அப்படியே சாவயவத்துவமாகிய ஏதுவையுடைய காரியத்தன்மையின் அனுமிதி தானே கருத்தாவை விஷயமாகவுடையதாம்.

அது ஸ்ரீபராக்கியத்தில்:—

அங. "எப்பொருள்கள் உருவுடையன, உறுப்புடையன, பலவகைப் பரிச்சதங்களுடையன, அவை ஸ்தூல அவயவங்களால் விசேடிக்கப்பட்டமையால் புத்திமானாகிய ஏதுவை முன்னாகவுடையன; ஆதலாற் புத்திமானாகிய ஒரு இறைவன் உள்ளவனாகிறான்." என்பது.

அச. அவனும் ஒருவனேயாதல் இலாகவதருக்கத்தின் அனுக்கிரகத்தாற் சித்தியாகும். அங்ஙனம் ஒருவன் எல்லாவுலகுக்குங் கருத்தாவாதலால் முற்றறிவுடைமையுஞ் சித்தியாகும்.

அது ஸ்ரீ மிருகேந்திரத்தில்:—

அரு. "எல்லாஞ் செய்பவனாதலால் எல்லாமறிபவன்; எவன் எதைச் சாதனம் அங்கம் பயன் என்பவற்றோடு அறிகிறானோ அவன், அதையே செய்கிறான் என்பது இனிது நிலையானது." என.

அசா. எல்லாஞ் செய்பவனாதலானே திதி சங்காரந் திரோபாவம் அனுக்கிரகம் என்பவற்றினுங் கருத்தாவாதலாம்.

உ. TM 85. w+01/ ஸ்ரீ 3P1
+02/ Si 381

அஎ. ஸத்தாவத்தாஞ்ச ஜந்மவதாம் நாதிகம், ஸாதிகேபி ஸ்வாபாவிகம், போக்து: ஸாபேக்ஷத்வேபி அம்ஶாம்ஶிநாம் நிரபேக்ஷகம், தத்த்வாபேக்ஷத்வேபி காரணஸ்ய கார்யஸ்ய ஸாபேக்ஷகத்வஞ்ச, வேதந ஸாபேக்ஷத்வே ஸாநந்தஸ்ய ப்ரவாஹஸ்ய ஸாபேக்ஷகம், ஸர்வ ஸாபேக்ஷத்வ வ்யவஸ்தாபநை: ஸ்வாதந்த்ர்யேண ஹிரண்யமயாத்யபேக்ஷத்வம் இத்யேதத்பக்ஷா நிராக்ருதா:.

அஅ. வஸ்துவிஷய க்ருத்ய காரிகோக்த ஶிவஸ்ய அந்யலக்ஷண இத்ய யுக்தம் பவதி. தஸ்ய லக்ஷணஸ்ய காரண கர்ம ஜீவ ஹிரண்யமய விஷயாதிஷ்டித்வாத் ப்ரேரகத்வ யுக்தஸ்ய ப்ராக்ருதோ பவதி.

அகூ. நச அநேகஶாதிஷு அதிவ்யாப்தி:; ஸ்வம்ஸ்வமித கர்த்ருத்வஸ்ய தேஷாமபாவாத். தேஷாம் ப்ரயோஜ்ய கர்த்ருத்வேந ஸ்வதந்த்ர கர்த்ருத்வாபாவாத். தேஷாமீஶ்வரஸ்ய சைதந்யஸ்ய தத்ஸ்வத்வ ஶிவபரத்வாத்.

கூ0. நநு ஶாஸ்வோபாய நயேந தஸ்ய கர்த்ருத்வம் நஸ்யாதி; அநாதித்வாச்சநித்ய ஸா ந நிஷ்பந்ந:; ஸம்நக தஸ்ய கர்த்ருத்வ ப்ரஸாதாத விபரீத தஶாயாம் தாத்ருஶ ஶக்த்யாதௌ பஹு கர்த்ருத்வமேவ ஔசித்யாத். ஏதஸ்ய ந கர்த்ருத்வாஸாத்யவேந வ்யாப்திரபி இத்யாஶங்க்ய உக்தம் வ இதி.

கூக. நஹிதீ தநாநாம் ஸ்வதந்த்ர இத்யுத்யதே. கிஞ்ச ஸர்வ தத்த்வாபேக்ஷ நிமித்தநிமித்தீநாம் சந்த்ரஸூர்யாதி ஸாத்ரம் இதி. ஸ்வேதா த்ருஷ்டாந்த தோஷ:. ஸ்வேந நிமித்தய ஸர்வ ப்ரமாண இத்யபி ஸயுக்தம் பவதி.

கூஉ. நநு ஸநாதநம் நாதி ப்ரமாண மேவநாஸ்தி; தமேதத்ஸர்வ ஹிதஸ்ய வ்யாப்திர்ஹஸ்த ஸம்பவாத், ஶக்தியுக்தோ ஸாதநாதி காரண்ய த்ருஷ்டேபி ஸ்வஶாஸ்த்ர வ்யதிரேகஸங்காயா ஶக்யதே, தத்ர த்ருஷ்டாந்தோ தத்ஸ்யாதி வ்யாப்தி ஸித்தேஷு ஸமவஸ்தாபத்தே:.

அஎ. இங்ஙனம் கூறியவாற்றால் உலகம் அநாதியென்றலும், ஆதியாய வழியும் இயற்கையானுயதென்றலும், ஏதுவை அவாவியவழியும் இறைவனை அவாவாததென்றலும், அவனை அவாவியவழியும் காலமென்னுமிறைவனைத்தான் கர்மமென்னுமிறைவனைத்தான் அவாவியதென்றலும், சேதனனை அவாவியவழியும் அநேகேச்சுவரரைப் பிரவாகேச்சுவரரை அவாவியதென்றலும், ஒருவனை அவாவியவழியும் சிருட்டிமுதலியவற்றிற் சுவதந்திரராகப் பிரமன் முதலியோரை அவாவியதென்றலும் என்னும் இப்பக்ஷங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன.

அஅ. ஐந்தொழிலியற்றுவனே சிவனுக்குத் தடத்தலக்கணம் என்பது அருத்தாபத்தியாற் கூறப்பட்டதாயிற்று. அவ்விலக்கணம் காலம் கருமம் சிவன் பிரமன் விட்டுணு முதலியோரில் அதிவியாத்தியாமென்னும் பிராந்தியும் அருத்தாபத்தியால் நிராகரிக்கப்பட்டதாகின்றது.

அகூ. அநந்தேசன் முதலியோரில் அதிவியாத்தியும் இன்று; அவரிடத்துச் சுருங்காத கர்த்திருத்துவமின்மையானும், அவர்கள் இயற்றும் வினைமுதல்களாதலிற் சுவதந்திர கர்த்திருத்துவமின்மையானும், அவர்கட்கு வழங்கும் ஈசுவரபதம் அவரில் வெளிப்பட்ட சிவனிற் செல்வதாதலான்.

கூ0. அற்றேல், இலாகவத்தை உபநயஞ்செய்தலான் அக்கருத்தா ஒருவனாதல் சித்தியாது; அனுமிதியில் உபநீதத்தை விடுதல் விலக்காதலினாலும், பல தச்சராகிய கருத்தாக்களையுடைய கோயின் முதலியவற்றின் விபரீதங் காண்டலினால் அவ்வியல்புடைய பூமி முதலியவற்றிற் பலகருத்தாக்களுடைமை தகுதியாதலானும் என்க. இதனாற்றான் கருத்தா ஒருவனாதலை அடக்கும் வியாத்தியும் இல்லை என ஆசங்கித்து, (ஸம்) அவன் என்றார்.

கூக. இவ்வனுமானஞ் சுவதந்திரமெனப்படாது; ஆயின் ஒருமைமுதலியவற்றை உணர்த்துகிற வேதாகமமுதலியவற்றிற்கு அனுக்கிரகிப்பதே என்பது. ஆதலிற் கூறியகுற்றமின்று; இதனால் வேதமுதலியனவே பிரமாணம் என்பதும் அருத்தத்தானுரைக்கப்பட்டதாகும்.

கூஉ. அற்றேல், அனுமானமென்னும் பிரமாணமே இல்லை; அதன் ஏதுவாகக் கருதப்பட்ட வியாத்திக்கிரகணம் இன்மையின். ஒரோவழி ஒத்த நிலைக்களமுடைமையைக் கிரகித்தலுள்வழியும் வேறிடத்துப் பிறழ்ச்சிச்சங்கை நீங்காமையின், தருக்கத்துண் மீளும்வழித் தருக்கமும் வியாத்தியை மூலமாகவுடையதாதலால் வரம்பின்மையாதலின்;

௩௩. [illegible]

௩௪. [illegible]

௩௫. [illegible]

௩௬. [illegible]

௯௩. இதனாற்றான் உபாதிபற்றாமையை நிச்சயித்தல் வியாத்தியைக் கிரகித்தலாம் என்பது மறுக்கப்பட்டது. வியாத்தி முழுதுஞ் சாதனத்தினிடத்தை அகத்துடையதாதலால் அதனைக்கிரகிக்குமாற்றல் பிரத்தியக்ஷத்துக்கின்மையானும். வியாத்தியைக் கிரகித்தலும் அனுமானசித்தமாதலால் வரம்பின்மையாதலின், அனுமானம்பிரமாணமாகாமையால் அதனை மூலமாகவுடைய சங்கதியைக் கிரகித்தலின் அவாவுடைய சத்தமும் அப்பிரமாணமாம் எனின்,

௯௪. அற்றன்று; அனுமானம் பிரமாணமெனக் கொள்ளாதவழிப் பிரவிருத்திக்கே அழிவுபற்றுதலின் பிரவிருத்திக்கு விடயமாதலெய்தாத விடயங்களையுடைய காரியத்தன்மையை அனுமிதித்தன் முதலியவற்றாலாவதே பிரவிருத்தியாகலின். இங்ஙனம் மலைமுதலியவற்றிலே தீயைத் தேடும்பிரவிருத்தியும் இல்லையாம்; அனுபவமின்மையால் இன்மையைத் துணிதலினுலே ஐயமும் எய்தாமையால் ஐயத்தானும் பிரவிருத்தியும் எய்தாமையின். வியாத்தியைக் கிரகித்தலென்னுங் காரணமின்மையால் அனுமானத்துப் பிரவிருத்தியே ஆகாதென் வெளிப்படையாக இந்த உன்வசனமே அனுமானப்பிரயோகரூபமாதலால் தனக்குக் கேடாதலானும், தருக்கமுதலியவற்றாற் பிறழ்ச்சிச் சங்கையை நீக்கலால் வியாத்தியைக் கிரகித்தல் அமைதலானும், தருக்கத்துக்குத் தன்னிலைமைந்த சங்கையின்மையாற்றான் வியாகாதத்தைச் சார்ந்த அஃதின்மையாற்றான் பிரவிருத்திபொருந்தலால் வரம்பின்மையில்லை.

௯௫. எய்தாவிடயத்தினதாகிய வியாத்தியைக் கிரகித்தலிலே மனத்துக்குங் கண்முதலியவற்றிற்கும் ஆற்றல் அமைதலின் அது பிரத்தியக்ஷமாதல் பொருந்தாமை இல்லை. ஆதலின் வியாத்தியைக் கிரகித்தல் பொருந்தலின் அனுமானம் பிரமாணம்; அது பிரமாணமாகவே அதை மூலமாகவுடைய சங்கதியைக்கிரகித்தல் பொருந்தலின் வேதாகமாதிகளும் பிரமாணம்.

௯௬. அற்றேல், வேதம் பிரமாணமாதல் அமையும்; மகான்களாற் கொள்ளப்படுதல் அதை நிச்சயிப்பதாயும், புருஷராற் செய்யப்பட்டதன்றாய்க் குற்றமிலதாதல் அதனை முடிப்பதாயும் இருத்தலின். ஆகமத்துக்கோ வேதத்துக்குப்போலப் பழிக்கப்படாத மகான்களாற் கொள்ளப்படுதலும் இல்லை; புருஷராற் செய்யப்பட்டதன்றாய்க் குற்றமிலதாதலும் இல்லை. அது சிவனாற் செய்யப்பட்டதென்று தானே உணர்த்தலின், இங்ஙனம் நிச்சயிப்பதும் முடிப்பதும் இன்மையான் வேதம்போலப் பிரமாணமாதல் இல்லை. ஸ்மிருதிமுதலியனபோல வேதத்தைமூலமாகவுடையதுமன்று; விசேடதருமங்களை உணர்த்தலின், விசேடித்த பிரமாதாவை மூலமாகவுடையதுமன்று; பரோக்ஷார்த்தத்திற் புருஷருடைய புத்தி இறங்காமையானும் புருஷருக்குப் பிராந்தி முதலியனவுண்மையானும்.

௯௭. வாஸிஷ்டே ச:—"பாஞ்சராத்ரம் ப்ரஶம்ஸந்தி" இத்யாதினா தாந்த்ரிகாநுஷ்டாநம் ப்ரக்ருத்ய "ஶ்ருதிஹோமேஜ்யா யாகாதே ஸர்வமுக்தயே" | இதி தேஷாம் வேதபாஹ்ய நிந்தாஶ்ரவணாச் ச தந்த்ராணாம் ப்ராமாண்யம் பேதநீயம். "பாஞ்சராத்ரே ச காபாலே ததா காலாமுகேऽபி ச | ஶாக்தே ச தீக்ஷிதா யேஷாம் ஸம்பாஷ்யா ந ஸதா த்விஜை:" || இத்யாதினா தந்த்ராநுஷ்டாநஸ்ய நிந்தாஶ்ரவ * ணாச்ச ஸம்யக் நிரூபணீயம் பாஶுபத ஶைவஸம்ஸ்காரஸ்ய ச சித்தஸ்நாநம்.

௯௮. வாயவீயஸம்ஹிதாயாம் லிங்கபுராணே ச:—"ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி விரோதே து ஶ்ரூயதே ஶ்ருதிரேவ பலீயஸீ" | இதி ப்ரத்யக்ஷ ஶ்ருதி விரோதே ஸ்ம்ருதீநாம் ப்ராமாண்யம் நிராகரணம் ஸ்ம்ருதி ப்ரத்யக்ஷேண பாஹ்யத்வம் "ப்ரமாணம் ஶைவமேவ ஹி ஶாஸ்த்ரம் வேதஸம்மதம்" | இத்யநேந நிராகரணீயம் ப்ரத்யுக்தம்.

௯௯. ஸைவம் வாஸிஷ்டே ச:—"ஶைவம் பாஶுபதம் ஸாங்க்யம் ஸர்வதந்த்ரஸமுச்சயம் | வேதாநுகூலம் ஸம்ப்ராப்ய ஸம்ஸ்காரம் ஸமாசரேத் || பாஶுபதம் காமிகாத்யம் ஸர்வஜ்ஞாநோத்தரம் ததா" | இத்யாரப்ய "இதி ஸர்வஜ்ஞோதிதம் ப்ரஹ்மயஜ்ஞம் தமப்யஹம் | தத்ஸம்பந்தி வாஸிஷ்டம் ப்ராஹ்மணம் ப்ரோக்தம் ஸதா" || இத்யநேந பாஞ்சராத்ராநுஷ்டாநம் ஶாஸ்த்ரஸ்ய நிஷ்பாதகம் கீர்த்திதம். தத்ஸம்பந்தம் ப்ரமாணம் ஶைவம் ப்ரமாணம் தஸ்ய தத்ர ந ஸர்வேஷாம் அதிகார: கிந்து ஶைவஶாஸ்த்ர வேதிகாநாம் அதிகாரிணாம்.

௧௦௦. "ஸர்வே ஸம்ப்ராப்ய தேஹாந்தே ஶங்கரம் ஶைவமேவ ச" | இத்யாரப்ய, "வேதஶாஸ்த்ரம் பரித்யஜ்ய கர்ம கரிஷ்யந்தி கலௌ யுகே" | இத்யநேந ஷண்மதிஸ்தாபக ஶைவஶாஸ்த்ரேண ப்ராஜாபத்ய நியோகேன ப்ரதிபாதிதாநாம் ப்ரத்யக்ஷம் ஶங்கரபாஷ்யாதீநாம் நிந்தாநி தந்த்ராணீதி ப்ரதிபாதநாத்.

* நிந்த்யாதிஶ்ரவ என்றும் பாடம்.

௯௭. வாசிட்டலைங்கத்திலே:—"பாஞ்சராத்திரத்தைப் புகழ்கின்றனர்." என்பது முதலாகத் தந்திரங்களின்படி ஒழுகுபவரை எடுத்துக்கொண்டு "புக முடிவு எய்தும்வழி மகாமூடர்கள் இங்ஙனம் ஒழுகுகின்றார்" என அவர்களை மூடரென நிந்தித்தலைக்கேட்டலால் ஆகமம் அப்பிரமாணமாதல் சாதிக்கப் படுகின்றது. "பாஞ்சராத்திரத்திலும் காபாலத்திலுங் காளாமுகத்திலுஞ் சாத்தத்திலுந் தீக்ஷிக்கப்பட்ட நீங்கள் அதமப்பிராமணராகிறீர் என்பது முத லியவற்றால் தந்திரானுட்டானம் பொய்ப்பழிமொழி பகர்தலாற் கோபித்த கௌதமரது சாபத்தின்பயனெனக் கூறலானும்,

௯௮. பாத்மபுராணத்தில் வசிட்டதிலீப சம்வாதத்திலே:—"முன் னே தமிழ்நாட்டிலே சித்திரன் என்னும் அரசன் இருந்தான்" எனத்தொ டங்கி, "பயங்கரமான நரகத்திலே யாதனைத்துயரை அடைந்தான்" என முடித்துச் சித்திராசன் வைதிகத்தை அனுட்டித்தல்பற்றினவனும் பாசண் டர் மொழியால் அதனைவிடுத்துச் சைவதந்திரானுட்டானத்துத் தலைப்பட்டு நரகில்வீழ்ந்தான் எனக் கூறலானும்,

௯௯. இவ்வாறு வாசிட்டலைங்கத்திலே:—"முன்னே கொடுந்தொழிலு டைய சாண்டிலியனென்பான் புத்திபூருவமாகப் பரதாரங்களைச்சேர்ந்து என் றும் பாவங்களைச்செய்து தீவழியினால் வாசுதேவனைப் பூசித்தான். நன்னிய மமுடைய முனிவர்களே."எனத்தொடங்கி, "பிரமனே! இங்ஙனம் இயமனாற் பிரேரிக்கப்பட்ட இயமதூதர்கள் அப்பாவியைப் பதினாயிரம் வருஷம் இடை யறாது அப்படிச்செய்தார்கள்." என்னுந்துணையால் பாஞ்சராத்திரமனுட்டித்த சாண்டிலியனுக்கு நரகவீழ்ச்சிகூறப்பட்டது. அதனால் ஆகமங்கள் பிரமாணமா தலில்லை; அன்றிப்பிரமாணமாயினும் அவற்றில் எல்லாருக்கும் அதிகாரம் இல்லை. ஆயினுஞ்சாபத்தால் வைதிக முதலியவற்றில் அதிகாரமிழந்த வர்க்கே.

கௌர்மத்திலே:—

௧௦௦. "எல்லாருந் தேவர்க்குத் தலைவராகிய சிவனையும் விட்டுணுவை யும் அடைந்து" எனத்தொடங்கி, "கலியுகத்தில் வேதநெறியின் வழுவு வர்" என்னுந் துணையால் அறுமுனிவரிட்டசாபத்தால் வேட்பித்தல் முதலி யவற்றில் அதிகாரமிழந்து மெலிந்தவர்க்குச் சிவஞேபாயத்தின்பொருட்டுச் சிவனாலும் விட்டுணுவாலுந் தந்திரங்கள் செய்யப்பட்டன என்றுணர்த் தலின்.

௧௦௧. [illegible]

௧௦௨. [illegible]

௧௦௩. [illegible]

௧௦௪. [illegible]

௧௦௫. [illegible]

௧௦௬. [illegible]

௧௦௧. இலௌகிகமல்லாத சுபசாதனத்தில் ஆகமங்கள் பிரமாணமாதல் இல்லை என்னில்,

௧௦௨. அற்றன்று; வேதம்போலவே விசேடித்த புருஷனாற் செய்யப்பட்டதாதலால் ஆகமமும் பிரமாணமாதல்பொருந்துதலின், அங்ஙனமன்றோ! வேதமும் நித்தியமாதல்பற்றிக் குற்றமற்றதெனப் பிரமாணமாகக் கொள்ளற்பாலதன்று; தோன்றல் அழிதல் முதலியன தெரிதலின் எழுத்தே அநித்தமாகலின். எழுத்து நித்தமாயவழியும் அவை தொடருமுறை அநித்தமாகலால் அம்முறைவிசேடமுடைய எழுத்தேயாகிய வேதம் அநித்தியமாதலானும்,

௧௦௩. அங்ஙனமே பரமாத்தனாகிய சிவனாற் செய்யப்பட்டமையாற்றானே வேதம் பிரமாணமாவது. வேதத்துக்கும் இறைவனுக்கும் ஒன்றையொன்றுபற்றல் இல்லை; ஒவ்வாத் தொழிலுடைமையின். வேதம் சிவனை உணர்த்துவது, சிவனே வேதத்தை உண்டாக்கினவன்.

௧௦௪. அங்ஙனமாயினும் வேதம்பிரமாணமாதல் இறைவனைநிச்சயித்தல் என்பவற்றிற்கு ஒன்றையொன்றுபற்றல் உளது; வேதம் பிரமாணமாதல் துணியப்படின் அதனால் இறைவனை நிச்சயித்தல்; இறைவனைநிச்சயித்தலுள் வழியே அவனுரைத்தமையால் வேதம்பிரமாணமென நிச்சயித்தல். எனின், இல்லை; பெரியோராற் கொள்ளப்பட்டமையாலே துணியப்பட்ட பிரமாணத் தன்மையையுடையது இறைவனைக்கருத்தாவாகவுடையது என முடித்தல் பொருந்தலின். அல்லது உனக்கும் புருடராற் செய்யப்படாததன்மை பிராமாணியத்தை நிச்சயித்தல் என்பவற்றிற்கும் ஒன்றையொன்றுபற்றலாம் ஆதலானும், புருடராற் செய்யப்படாமையுந் துணியப்பட்ட பிராமாணியத்தை யுடைய வேதத்தால் நிச்சயிக்கப்படுவது. புருடராற்செய்யப்படாமையை நிச்சயித்தலாற்றான் வேதத்தின் பிராமாணியத்தை நிச்சயித்தல். என.

௧௦௫. ஆதலின் வேதமும் பரமசிவனாற் செய்யப்பட்டமையாலே பிரமாணமாதலின் அதுபோலவே ஆகமங்களும் அதனாற்றானே பிரமாணமாதலை முடித்தலில் யாதுங் குற்றமில்லை.

௧௦௬. அற்றேல், இங்ஙனமே உலோகாயதமுதலியனவும் சிவனாற் செய்யப்பட்டமையிற் பிரமாணமாமே எனில், இல்லை; அவைகளும் அவ்வவ் வதிகாரிகளின் வகைபற்றிப் பிரமாணமெனக்கொள்ளப்படுதலின்.

[illegible]

௧௦௭. [illegible]

[illegible]

௧௦௮. [illegible] || இதி.

௧௦௯. [illegible]

அது ஸ்காந்தத்தில்:—

௧0எ. "இனி மார்க்கங்களின் பிரமாணத்தன்மைத் துணிபைக்கூறுவேன். முனிச்சிரேட்டர்களே! நீங்கள் சிரத்தையோடு கேளுங்கள். வேதங்களையும், எல்லாச்சாத்திரங்களையும், புராண பாரதங்களையும், வேதாங்கங்களையும், உபவேதங்களையும், காமிகமுதலிய ஆகமங்களையும், காபாலம் லாகுளம் என்பவைகளையும், அவற்றின் பேதங்களையும், அப்படியே பாசுபதம் சோமம் பைரவம் முதலிய நூல்களையும், அவற்றின் உபபேதங்கள்பற்பலவற்றையும், விட்டுணுவாகமங்களையும், அப்படியே பிரமன் புத்தன் அருகன் முதலியோரின் ஆகமங்களையும், அப்படியே பலவிரிவுகளோடு கூடிய உலோகாயதநூலையும், மிக ஆழ்ந்தபொருளினதாகிய மீமாஞ்சையையும், சாங்கியயோகங்களையும், பலவகைப்பிரிவினவாகிய வேறுசாத்திரங்களையும் முற்றறிவினனாகிய சிவபெருமான் நேரே சுருக்கமாகச்செய்தனன். அச்சிவனுடைய அருளினாற்றானே பிரமா விட்டுணு முதலிய தேவர்களும், சித்தர் வித்தியாதரர் இயக்கர் என்பவர்களும், அப்படியே இராக்கதர் முதலியவர்களும், முனிவர்களும், பெருமையுடைய மனிதர்களும் அவைகளையே விரித்துஞ் சுருக்கியுஞ் செய்தனர். அவைகள் அவ்வவ்வதிகாரிகளின் வகைப்படி பிரமாணங்களாமென்று அறிவுடையோராற் சொல்லப்பட்டன. ஒருவருக்கேயுரியனவல்ல. முனிவர்களே இந்த மார்க்கங்கள் அறிவுடையாராலே தருக்கங்களாற் கெடுக்கப்படுவனவல்ல." என.

அவ்வாறு பாரதத்திலும்:-

௧0அ. "சாங்கியயோகங்களும் பாஞ்சராத்திரமும் வேதங்களும் பாசுபதமும் என்னும் இவைகள் மிக்க பிரமாணங்களாம்; இவை ஏதுக்களாற் கெடுக்கப்படா." என.

௧0௯. மாறுபட்டபொருளுடையனவெல்லாம் பிரமாணமாதல் எங்ஙனம் என்றலுங் கூடாது; செயற்பாலனவாகிய விடயங்களில் அதிகாரிபேதம் பற்றி நிறுத்தலால் விரோதமழிதலின்; பொருள்கண் மாறுபட்டுழி வலியுடையதால் வலியிலது வாதிக்கப்படல் கூடுமாகலின். மேலும் எல்லாமார்க்கங்களும் இறைவனாற் கூறப்பட்டமையினொத்தனவாக, வலியுண்மை வலியின்மைகள் பொருந்துவதெங்ஙனம்? என்றலுமாகாது; கீழாசிரியர்களது தாரதம்மியத்தினாலே வலியுண்மை வலியின்மைகள் பொருந்துதலின். கீழாசிரியர்கள் சிவனாற்செய்யப்பட்ட அவ்வம்மார்க்க நூல்களிற் கூறியபொருளைச் சுருக்கித்தான் விரித்துத்தான் அச்சிவன் கூற்றுக்குமாறாக யாண்டு உணர்த்துகின்றார்களோ ஆண்டு அவ்வசனங்கள் தாற்பரியத்தைத் திரித்துணர்ந்தமை முதலிய காரணத்தாலாயின எனப்படும். யாண்டு விரோதமின்றோ ஆண்டு எல்லாம் பிரமாணமாம்.

௧௧0. [illegible]

௧௧௧. [illegible]

௧௧௨. [illegible]

௧௧௩. [illegible]

கக0. வாமமுதலியவற்றிற்குக் கிழாசிரியர் இன்மையின் அவை பிரமாணமாம் என்றலுங்கூடாது; "இவ்வுலகத்திலே வேதமொழிக்கு மறுதலையான அந்நியசாத்திரங்களும் மயக்கஞ்செய்யும்பொருட்டு என்னுற்றானே செய்யப்பட்டன; அவை வாமம் பாசுபதம் லாகுலம் பைரவம் என்பனவும் பிறவுமாம். அவை வேதபாகியமாதலிற் சத்துக்களாற் கொள்ளப்படுவனவல்ல." எனச் சிவன்றானே வாமமுதலியவற்றை விலக்கியமை கௌர்மபுராணத்துக் காணப்படலின்.

ககக. இவ்வாறே ஏனைமார்க்கநூல்கட்குக் கிழாசிரியருண்மையின், வேதசிவாகமங்களோடு முரணுதலுள்வழி, அது தாற்பரியத்தைத் திரித்துணர்ந்தமைகாரணமாகவுடைத்தாதலின் அப்பிராமாணியமும், முரணுதலில்வழிப் பிராமாணியமுமாம். வேதசிவாகமங்களுக்கோ எதனாலும் வாதையில்லை. யாண்டு விரோதந் தோன்றுமோ ஆண்டெங்ஙனம் ஒன்றொடொன்று விரோதமும் இடைவிரோதமும் இல்லையாகும் அங்ஙனம் முன்பின்னுராய்ச்சி முதலியவற்றால் விரோதபரிகாரஞ் செயற்பாலது. ஒன்றையும் வாதித்தலாகாது. இவ்வேத ஆகமங்கட்கு இதுவே பேதம்:—ஒன்று மூவருணத்தரை அதிகாரிகளாக வுடையது; ஏனையது நால்வருணத்தரையும் அதிகாரிகளாகவுடையது.

ககஉ. அற்றேல், அஃதாக; சிவனாற்செய்யப்பட்டமையால் ஆகமங்கள் பிரமாணமாமெனமுடிப்பது அதனை நிச்சயிக்கும் மகாசனங்கள் கைக்கொள்ளுதலேயாயின் அதுவே இல்லையெனப்பட்டதன்றோ என்னில், சிவப்பிரதிட்டை சிவபூசை முதலியவற்றில் எல்லாருக்கும் பழிக்கப்படாத பிரவிருத்தியுண்மையானும், சுவேதர் உபமன்னியுமுதலியோர் தீக்ஷையைக்கைக் கொண்டமை கேட்கப்படுதலானும், இப்பொழுதையாருள்ளும் பிரமவித்தையிற்போல எல்லாருக்கும் மலபரிபாகமின்மையாற் சிறுபான்மையர்க்குப் பிரவிருத்தி பொருந்தலானும், என்க.

ககஙு. சித்திரனுஞ் சாண்டிலியனும் நரகில் வீழ்ந்தது தந்திரத்தை அனுட்டித்ததனாலாயதன்று என்பதே அதன்பொருள்; பின்னைவைதிகத்தை விடுதலால் ஆயது என்பதே தெள்ளிதின் உணரப்படுகின்றது. கௌர்மபுராணத்து வசனமும் வைதிகத்துக்கு, மாறாய வாமமுதலியவற்றை விஷயமாக வுடையதென்க.

௧௧௪. [illegible]

௧௧௫. [illegible]

௧௧௬. [illegible]

---

* சதுர்லக்ஷணி என்பது வியாசர்செய்த ஒருநூலோ அல்லது பாடத் தவறோ தெரியவில்லை.

ககச. இங்ஙனமாகப் பகவானாகிய வியாசனால் சதுர்லக்ஷணியிலே "நாநுமாநிகம்" (நாநுமாநிகம்) என்றற்றொடக்கத்தால் ஆகமம் நிராகரிக்கப்பட்டதெனில், அன்று. "ஶரீரரூபக" (சரீரரூபக) என்றுதொடங்கி "பத்யுரஸாமஞ்ஜஸ்யாத்" (பத்தியுரசாமஞ்சஸ்யாத்) என்னுந்துணையால் சாங்கியநூல்களின் பிரமாணமாந்தன்மை நிராகரிக்கப்பட்டது. அதுவும் வேதங்கட்கு மறுதலையான பொருட்கூற்றிற்றானே; கிரியைக் கூற்றினுமோ அல்ல. ஆண்டும் சித்தாந்த சைவாகமத்துக்கு அநிராகரணம் இன்று; அது பெறப்படாமையின். "பத்யுரஸாமஞ்ஜஸ்யாத்" (பத்தியுரசாமஞ்சஸ்யாத்) என்னும் இதுவோ ஆற்றலொத்த பாசுபதத்தைத்தான் கேவலநிமித்தேசுவரவாதிகளாகிய சைவருளொருசாராரைத்தான் நிராகரித்ததாகலின் யாதும் முரணின்றென்க.

ககரு. அற்றேல், ஆகமங்கள் பிரமாணமாதல் அமைக; அங்ஙனமாயினும் அது காரியத்திற்றானே, சிவனினும் அல்ல; உற்பத்தியைக் கிரகிக்கும் உபாயமாகிய பிரவிருத்திமுதலியன காரியமொன்றையே விடயமாகவுடைமையாற் சித்தமாகிய பொருளினும் உற்பத்தியைக் கிரகித்தலின்மையின். எனில், இல்லை; பிரவிருத்தி முதலியவற்றாற் சத்தியைக் கிரகித்தலினும் பிறிதினாற் பெறப்படுங் காரியக்கூற்றைவிட்டுப் பிறிதினாற் பெறப்படாத குடமுதலிய கூற்றிற்றானே அப்பதத்தின் சத்தியைக்கிரகித்தல் பொருந்தலானும் "மகனுனக்குப் பிறந்தான்" என்றற்றொடக்கத்தவற்றில் சித்தமாயதினும் உற்பத்தியைக் கிரகித்தல் காணப்படலானும். இம்மதத்துப் பிராமாணியமும் அப்பொருளால் வரையப்பட்ட சிற்சத்திரூபமாயபிரமை. பொருள்வரைவும் ஐயமுதலியவற்றினீங்கிய புத்தி விருத்தியைச்சார்ந்த பொருளுடையதாதல், அது:— "ஐய முதலியவற்றினீங்கிய சிற்சத்தி மானமென விரும்பப்படுகின்றது." என.

ககசு. பிரமையின் கருவியாதலோ இலக்கணமாகாது; தீபமுதலியவற்றின் அதிவியாத்தியாதலின். அது:—"பிரமிதியின்கருவியாயினது எதனாற் பிராமாணமாகாது எனின், தீபம் கண்முதலியனவும் பிராமாணமாதல் பற்றுதலின் ஆகாது." என்பது. கருவி மேயமாதலால் மானமாதல் பொருந்தாமையானும். அது:—"யாது மேயம் அது மானமாகாது; மானத்தால் அளக்கப்படுதலின்." என்பது. ஆண்டு விடயவரைவென்னுமிலக்கணத்ததாய பிராமாணியம் தற்பிரகாசத்தன்மையான் அறிவாற் கிரகிக்கப்படுகின்றது. புத்திவிருத்தியைச்சார்ந்த யதார்த்தியுமே மனத்தால், அது தன்னிற் கிரகிக்கப்படுவதாதலின். தன்னிற்கிரகிக்கப்படுதலோ யாதை தோன்றுக்காலத்ததாய தன்சார்பாகிய விடயத்தையுடைய லௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தாற் கிரகிக்கப்படுதல். இது அசித்தமுமன்று; சாமக்கிரியே ஆண்டு மானமாதலின். எப்போது நிகழ்கிற உணர்வு விஷயமாக்கப்படுகின்றதோ அப்போது அர்த்தத்தால் வரையப்பட்டது. அர்த்தமும் விசேஷணம் விசேஷியம் சம்பந்தமுதலியரூபமுடையது. அதனையுங் கிரகித்தல் அவசியம். இந்த யதார்த்தமான புத்திவிருத்தியும், ஞானசாமக்கிரிமாத்திரத்தானன்று; விபரியயமுதலியவற்றுக்கும் யதார்த்தத்தன்மை எய்தலின். ஆனால் குணமுதலியவற்றால் விசேடிக்கப்பட்ட அதனால் குணமும் ஏற்றபெற்றி பலதரமான அவயவ இந்திரியங்களின் சம்பந்தமுதலியன.

௧௧௭. 𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾; 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌨𑌿. 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍; 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿. 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍:— "𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌨𑌸𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾." 𑌇𑌤𑌿. 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍. 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍; 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑌨𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿. 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍋𑌧𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍. 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌬𑍋𑌧𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍. 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌮𑌪𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍; 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿.

௧௧௮. 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌃. 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇. 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌸𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍.

௧௧௯. 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌃; 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑍀 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍀 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍀 𑌚𑍇𑌤𑌿. 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍.

௧௨௦. 𑌆𑌪𑍍𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃. 𑌆𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌦𑌕𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃.

௧௨௧. 𑌆𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌚 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌮𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌃. 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌤𑍁 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌵𑌿𑌰𑌹𑌃. 𑌆𑌸𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑍈𑌵, 𑌇𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌆𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇. 𑌅𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑍈𑌵 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇. 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃.

௧௨௨. 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌮𑌤𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑌣𑌂? 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍. 𑌤𑌥𑌾 𑌚 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹; 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿. 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍. 𑌅𑌤 𑌏𑌵 [illegible] 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌂𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍. 𑌹𑌰𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑌂𑌹𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌵 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇. 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍.

௧௧௭. யதார்த்தமாகிய புத்திவிருத்தியும் பிரத்தியக்ஷம் அனுமானம் சத்தம் என மூவகைத்து; அவற்றின் சாதநங்களாகிய அநுப்பிரமாணங்களும் அப்பெயரின. ஆண்டுப்பிரத்தியக்ஷம் மூவகைத்து; பொறிகளை அவாவிய தும், அந்தக்கரணத்தை அவாவியதும், அவாவலில்லதும் என. அது:— "பிரத்தியக்ஷம் பொறி மனம் ஞானம் என்பவற்றின்வயத்தால் மூவகைத்து." என்பது. ஆண்டு அவாவலில்லது ஞானப்பிரகாசரூபமானது. அதுவும் இருவகைத்து; சுவசம்வேத்தியம் சுவசம்வேதனம் என. அவற்றுட் சுவசம் வேதனம் தன்னுன்மாவை விடயமாகவுடையஞானம். சுவசம்வேத்தியம் சிவனை விடயமாகவுடைய ஞானம். அந்தக்கரணத்தை அவாவியஞானமும் இருவகைத்து; யோகிஞானமும் சுகாதிஞானமும் என.

௧௧௮. அனுமிதியோ குறியாற்பொருளை அளந்துணர்தல். குறியும் வியாத்தி பக்கதருமத் தன்மைகளோடுகூடியது. வியாத்தியும் சாதனத்தி னிலைக்களத்துச் சாத்தியம் முழுதுமிருத்தல்.

௧௧௯. குறியும் மூவகைத்து; கேவலாந்நுவயி கேவலவியதிரேகி அந்நு வய வியதிரேகி என. அவைகட்கும் இயைந்தபொருளுடைய பெயராற்று னே இலக்கணம் உரைக்கப்பட்டது.

௧௨௦. ஆத்தனுடைய கூற்றாகிய ஆற்றல் சத்தமாம்; அவாய்நிலைமுத லியவற்றோடு கூடியவசனமே அக்கூற்றாம்.

௧௨௧. அவாய்நிலையும் அவ்வப்பதங்களின் இயைபுக்கேற்ற வேற்று மைமுதலியவற்றை வழங்குதல். இதுவும் அறியப்பட்டதாய் உபயோகப் படுகின்றது. தகுதியோ இயைபின்மையைத்துணிதலின்மை. தீயினால் நனைக்கிறான் என்றறற்றொடக்கத்தனவும் அந்நிலைமையிலே தகுதியுடையன வாக, நீரால் நனைக்கிறான் என்பதும் இயைபெனக்கோடல் பிராந்தியாயவழித் தகுதியில்லதே. இத்தகுதியும் அவாய்நிலையியல்பு உள்ளவழியே உபயோக மாம். அண்மைநிலை பதங்கள் இடையீடின்றி நிற்றல்; இதுவும் தகுதிபோல் உபயோகமாகும். மற்றை உபமானம் அருத்தாபத்தி முதலியனவும் இவற் றுள்ளே தானே அடங்கும் எனக்காண்க.

௧௨௨. அற்றேல், இங்ஙனமாயினும் அப்படிப்பட்டவர் சிவன்றானே என்று துணிதல் எங்ஙனம்? விட்டுணு பிரமரும் அவ்வியல்பினராய் இருத்த லானும் அவரும் சிருட்டிமுதலியவற்றின் காரணரென்று சுருதிமுதலியவற் றிற் கேட்டலானும். அவ்வாறே அவரால் வேறுபயனும் குறித்த இலக்க ணம் அவரில் அதிவியாத்தியாதலும் ஆம் என்றாசங்கித்துக் கூறுகின்றார். 'ஸம்ஹ்ருத்ய' (சங்கரித்து) என்புழி ஒத்தவினைமுதலுடையவற்றுண் முற்காலம் என்பது க்த்வா (க்துவா) என்பதன்பொருள். ஒத்தவினைமுதலுடைமை கூறவிரும்பப்பட்டது. இதம் (இது) என உலகஞ்சுட்டப்படுகின்றது; எடுத்துக்கொண்டதாக வின். எடுத்துக்கொண்டசிருட்டி, திதிமுதலியவற்றுக்கும் உபலக்கணமாம். அரன் என்னுஞ்சொல் யோகரூடியாய்ச் சங்காரகருத்தாவாகிய சிவனை உணர்த் தும். ப்ரபு: ஆளுந்திறலுடையவன்; உலகத்தின் கருத்தா என்றபடி.

௧௨௩. 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 — 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 [illegible] 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌳𑌯𑌃. [illegible] 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 [illegible] 𑌸𑌂𑌗𑌤𑌂.

௧௨௪. [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 [illegible].

௧௨௫. [illegible] 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍌, [illegible] 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂. 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿 — [illegible] 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂. 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿 𑌅𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 — [illegible] 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌃 [illegible] 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 [illegible] 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍.

௧௨௬. [illegible]

௧௨௩. இது தாற்பரியம்:—மகாசங்காரமாகிய பிரளயம் வேதாகமானுமானங்களாற் சாதிக்கப்பட்டதாய் உளது. அக்காலத்திலே எந்தச் சங்கார கருத்தா சங்கரித்தலால் அதற்குரியவர்கள் தடுக்கப்பட்ட அறிவுதொழிலாற்றலுடையராதலாலே தனக்கே சிறப்பானமொழியினால் நிச்சயிக்கப்பட்டானோ அவனே சிருட்டிமுதலியவற்றையுஞ் செய்பவன் என்பது சம்மதமாம்.

௧௨௪. ஈக்ஷியத்தியதிகரணநியாயத்தானுங் கதிசாமானியத்தானும் அவ்வியல்பினன் சிவனே; அவன்றானே அதர்வசிகையின் உபவிருங்கணமாக, "முன்னே விட்டுணு முதலிய தேவர்" என்றற்றொடக்கத்தாற் காந்தத்தாலும், சுவேதாச்சுவதரத்தின் உபவிருங்கணமாக, "அதன்பின்பு தேவர்கள் அவனைக்கேட்டார்" என்றற்றொடக்கத்தான் இலிங்கபுராணத்து வசனத்தாலும், "இறைவன் அறிவன் கருத்தன்" என்றற்றொடக்கத்துச் சாந்திபருவத்து வசனங்களாலும் பிறவசனங்களாலும் அப்போது உத்தரரூபமான தன்மொழியினாலே துணியப்பட்டமையின்.

௧௨௫. பிரமவிட்டுணுக்களோ அல்லர்; அங்ஙனம் பிரமாணமின்மையானும், ஏகதேசத்து அவரை அவ்வாறு கூறும்வசனம் அவரை அதிட்டித்த சிவனிற் கருத்துடையதாயேனும் பிராகிருதப் பிரளயத்தின் மேலதாயேனும் அமைதலானும், இப்பொருளை முடிந்ததுபோல வைத்துக்கூறுகின்றார்; 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 (அஸ்மாத்) என. சிவனே சங்கரிப்பவனாதலால் என்றபடி. ஹர:—சங்கரிப்பவன் அவனே பிரபு எனச்சூத்திரித்தமையின் இதற்கு வேறுபொருளுங் கூறவிரும்பப்பட்டது. எங்ஙனம்:—அற்றேல், சிவனுக்குச் சிருட்டியாதி ஐந்தொழிலுமியற்றல் ஒத்ததாகச் சங்காரத்தொழிலை உபாதியாகவுடைமை பற்றிஅரசத்தம் வழங்கியதென்னை என்றாசங்கித்துக் கூறுகின்றார். சங்கரித்து என. இங்கே விகுதிப்பொருள் முற்காலத்ததாதல் என விரும்பப்பட்டது. ஆகவே இது கருத்து:—முன்பு சங்காரம் பின்புசிருட்டி. சங்கரிக்கப்படாததைச் செய்யப்பட்டவாதையுடையதல்லாததைச் சிருட்டித்தல் ஆகமாட்டாது; சற்காரியவிலக்காதலின். சங்காரஞ் சிருட்டியை முன்னாகவுடையதென்னும் நியமமும் இல்லை; சிருட்டிக்கப்படாதனவாய முன்னின்மை பரமாணுவாய ஆணவமாயாமலங்களின் சம்பந்தமுதலியனவுஞ் சங்கரிக்கப்படுதலின்.

௧௨௬. ஆதலிற் சங்காரந் தலைமையுடைத்து; அதனால் அக்கினிட்டோம முதலிய பலவேள்விகளுஞ்செய்தானைச் சத்திரயாகத்தலைமைபற்றிச் சத்திரயாசி என வழங்கல்போலவும், பல புருடரும் வாழுங் கிராமங்களைத் தீக்ஷிதர் புலவர் முதலியோரதுதலைமைபற்றித் தீக்ஷிதக்கிராமம் வித்துவத்கிராமம் முதலியபெயரால்வழங்கல்போலவும், சிருட்டிமுதலிய பலதொழிலுஞ் செய்பவனையுஞ் சங்காரத்ததுதலைமைபற்றி அரனென வழங்கல் அமையும்.

௧௨௭. நநு ஏததிதி ஸ்ருஜதீதி ச வ்யாஹதம்; ஏததிதி ஸித்தநிர்தேசே ஸ்ருஜதீதி ஸாத்யநிர்தேசாநுபபத்தி: ஸ்ருஜதீதி ஸாத்யநிர்தேசே ஏததிதி ஸித்தநிர்தேசாநுபபத்தி:; ஸ்ருஜ்யஸ்ய ஸித்தத்வாநுபபத்தே:. ததா ச ஏதத் ஜகத் ஸ்ருஜதீதி வ்யாஹதம். இதி.

௧௨௭. அற்றேல், இதை என்பதும் படைக்கிறான் என்பதுந் தடுக்கப்படுதற்குற்றமுடையன. இதை என முடிந்ததைச்சுட்டும்வழிப் படைக்கிறான் என்று படைத்தல்கூறல் பொருந்தாது. படைக்கிறான் என்று படைத்தலைச் சுட்டும்வழி இதை என முடிந்ததைச்சுட்டல்பொருந்தாது; படைக்கப்படவேண்டியது முடிந்தகருமமாதல் கூடாமையின். ஆகவே இவ்வுலகைப்படைக்கிறான் என்பது தடைபட்டதாயிற்று. எனின்;

௧௨௮. மைவம்:- ஸித்தஸ்யைவ வாஸநாத்மநா ஸ்திதஸ்ய ஸ்தூலரூபேணாபிவ்யக்தி: ஸ்ருஷ்டி: இத்யப்யுபகமே தோஷாபாவாத்.

௧௨௮. அற்றன்று; வாசனையியல்பின் முடிந்ததாயுள்ளதே ஸ்தூலரூபமாக வெளிப்படுதல் சிருட்டியாம் எனக்கொள்ளுதலிற் குற்றமின்மையின்.

ஏவம் ஸம்க்ஷேபேண வ்யாக்யாதம்.

இவ்வாறே சுருக்கமாக முதற்சூத்திரம் உரைக்கப்பட்டது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணெய்நல்லூர்

மெய்கண்டதேவர்

அருளிச்செய்த

சிவஞானபோதத்தில்

இரண்டாஞ்சூத்திரத்து

மூன்றுமதிகரணத்துக்கு,

திருக்கைலாசபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துச்

சிவஞானசுவாமிகளருளிச்செய்த

திராவிடமாபாடியம்

என்னும்

சிவஞானபோதமாபாடியம்

இது

யாழ்ப்பாணத்து வண்ணைநகர்ச்

சுவாமிநாதபண்டிதரால்

பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்

சைவவித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நள௵ சித்திரை௴

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்.

☞ சிதம்பரத்து ஸ்ரீசபாநாயகர் திருவனந்தற்கட்டளை ம-ள-ள-ஸ்ரீ வே. தில்லைநாயகமுதலியாரவர்கள் இப்பாடியத்தை உலகினர்க்குப் பயன்படுமாறு தந்து புகழ்புண்ணியங்களைப் பெற்றமைபோலப் பிற அன்பர்களும் பாடியத் துணுக்கைகள் வைத்திருப்பின் தந்து வெளிப்படுத்துவித்து அப்புகழ்புண்ணியங்களை அடையும்படி சிவபிரான் றிருவருள் பாலிப்பாராக.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொதுவியல்பு.

பிரமாணவியல்.

இரண்டாஞ்சூத்திரம்.

மூன்றுமதிகரணம்.

அண்டத்தியல்பு.

இனி, இவ்வுடம்புகளோடு கூடிநின்று போக்குவரவு செய்தற்கிடனாகிய அண்டங்களினளவையும் அவற்றதியல்புந் தொகுத்துக்கூறுதும். சாளரத்திற் றோன்றுஞாயிற்றின்கதிரின் அதிநுட்பமாய்த்தோன்றும் நுண்ணியது ரேணு வெனப்படும். அஃதெண்மடங்குகொண்டது திரிசரேணு. அஃதெண்ம டங்குகொண்டது கசாக்கிரம். அஃதெண்மடங்குகொண்டது இலீகை. அஃதெண்மடங்குகொண்டது யூகை. அஃதெண்மடங்குகொண்டது இயவை நெல்லு. இயவைநெல்லு அகலம் எட்டுக்கொண்டது ஓரங்குலம். அங்குல மிருபத்துநான்குகொண்டது ஒருமுழம். முழம் நான்குகொண்டது ஒருவில்லு. வில்லிரண்டுகொண்டது தண்டம். தண்டமிரண்டாயிரங்கொண்டது ஒரு குரோசம். குரோசம் நான்குகொண்டது ஒருயோசனை. ஆகலான் இந்தவள வையிற் சாதாரணப் புடவிதத்துவமாகிய அண்டம் நூறுகோடியோசனை உயர நீள அகலங்களை உடைத்து. இதற்குவகை கீழண்டச்சுவர்க்கனங்கோடியோ சனை. அதற்குமேல் காலாக்கினியுருத்திரபுவனங் கோடியோசனை. இந்தப்புவ னத்திற் காலாக்கினியுருத்திரர் ஆயிரம்யோசனை உயரமும், இரண்டாயிரம்யோ சனை அகலமுமுடைய சிங்காதனத்திற் செந்தழல்மயமான திருமேனி பதினா யிரம்யோசனை உயரமுடையவராய், வலக்கரத்தின் வாளும் அம்பும் இடக்கரத் திற் கேடகமும் வில்லும் உடையவராய் எழுந்தருளியிருப்பர். அவர்க்குப் பரிவாரமாய் அவரோடொத்த வடிவுடையவராய்ச் சூழ்ந்திருக்கும் உருத்திரர் பதின்மருளர். அவருளொவ்வொருவர்க்குக் கோடியுருத்திரர் பரிவாரமாய்ச் சூழ்ந்திருப்பர். இத்தன்மையராகிய காலாக்கினியுருத்திரர்திருமேனியின் மேனோக்கியெழுந்த சுடர்க்கொழுந்து காலாக்கினியுருத்திரபுவனத்துக்கு மேற் பத்துக்கோடியோசனை. அதன்புகைப்படலம் அதன்மேல் ஐந்துகோடி யோசனை. ஆக அண்டச்சுவர்க்கனமுள்படப் பதினேழுகோடியோசனை கண்டு கொள்க. இது "அருட்படைபரப்பிய மருட்பெருங்குரிசில்,"* என்னு ஞானா மிர்தத்தினுங்காண்க.

---

* இச்செய்யுள் அச்சிடப்பட்ட ஞானாமிர்த ஞானபாதத்தும் அச்சிடப்படாது எம்மிடத்திருக்கும் யோகபாதத்தும் காணப்படவில்லை. கிரியாபாத சரியாபாதங்கள் கிடைத்தில.

இந்தப் பதினேழுகோடியோசனைக்குமேற் பாவிகள் சென்றடையுமிடமாகிய நரகலோகங்கள் ஒன்றின்மேலொன்றாக ஒரோவொன்று தொண்ணூறிலக்கம்யோசனையளவுடைய முப்பத்துமூன்று தளங்களுந் தனித்தனி நூறாயிரம் யோசனையளவுடைய முப்பத்திரண்டு இடைவெளியுமுடையவாயுள்ளன.

இந்த நரகங்கள் நரகமும், மாநரகமும், இராசநரகமும், இராசராசேசுர நரகமுமென நான்குவகைப்படும்.

அவற்றுள் நரகம் இரௌரவமும், துவாந்தமும், சீதமும், வெப்பமும், சந்தாபமும், பற்மமும், மாபற்மமும், காலசூத்திரமுமென எண்வகைப்படும்.

மாநரகம் சூசிமுகமும், காலகடகமும், மகுராதாரமும், அம்பரீடமும், தத்தாங்காரமும், மாதாகமும், சந்தாபமும், பீபற்சமுமென எண்வகைப்படும்.

இராசநரகம் இலாக்காப்பிரலேபமும், மாஞ்சாதமும், நிருச்சுவாசவுச்சுவாசமும், யுக்குமாத்திரியும், சான்மலியும், உலோகப்பிரதீர்த்தமும், சுறபிபாசமும், கிருமிநிசயமுமென எண்வகைப்படும்.

இராசராசேசுரநரகம் உலோகத்தம்பமும், விண்மூத்திரமும், வைதரணியும், தாமிச்சிரமும், அந்ததாமிச்சிரமும், கும்பிபாகமும், மாரௌரவமும், அபீசியுமென எண்வகைப்படும்.

இந்த நால்வேறுவகையின் எவ்வேழுக்கு ஒவ்வொன்று பிரதான நரகமுமாக இருக்கும். ஆக முப்பத்திரண்டு நரகின்பெயருங் கண்டுகொள்க.

இங்ஙனம் முப்பத்திரண்டு இடைவெளிகளினளவு தனித்தனி இலக்கமும், முப்பத்துமூன்று தளங்களினளவு தனித்தனி தொண்ணூறிலக்கமுமாக நரகலோகம் முப்பதுகோடியே இரண்டிலக்கம்யோசனை உயரமுடைத்தெனக் கண்டுகொள்க. இவற்றின் அகலநீளம் காலாக்கினியுருத்திரர்புவனம்போலப் பிரமாண்டகடாகம்வரையுமாம். முன்னர்க் கூறப்படும் உலகங்கட்கும் அகலநீளம் இவ்வாறேகாண்க.

இந்த நரகலோகங்களுக்குமேல் நிராலம்பவெளி முப்பதினாயிரம் யோசனையுயரம். அதன்மேல் ஒன்பதுநூறாயிரம் யோசனையுயரமுடைய நிலம், மேலே பொன்மயமுங் கீழே இரும்புமயமுமென்று இரண்டுபுடமாய் அவ்விருப்புப்புடத்தினொருபக்கம் மண்மயமாயிருக்கும். அதன் கீழ்த்தளத்தின் ஊழிக்காலத்தின் ஞாயிறுபோன்றவடிவமும் கராளமுகமும் மூக்காமுமுடைய கூஷ்மாண்டர் முப்பத்திரண்டு நரகங்கட்கும் அதிபதியாய்த் தம்மோடொத்த உருத்திரகணங்களோடும் வீற்றிருப்பர்.

இந்தக்கூஷ்மாண்டபுவனத்தின்மேல் ஏழுநிலமுடைய பாதாளம் ஏழுளவாம்.

அவை ஆபாசமும், பாதாளமும், நிதலமும், கபத்திமானும், மாதலமும், இராசாங்கமும், பாதலமும் என்பனவாம்.

இவற்றுள் ஆபாசம் முதலிய ஆறுலகமும் ஒரோவொன்று ஒன்பதினாயிரம் யோசனை உயரமும் மேனிலம் ஆயிரம்யோசனை உயரமும் உடையன.

பாதலமென்னும் பாதாளம் பதினாயிரம் யோசனை உயரமும் இரண்டு கோடியே எண்பத்தெட்டுநூறாயிரம் யோசனையுயர்ந்த மேனிலமும் உடையது.

இவ்வேழனுள் ஒரோவொன்று மும்மூன்று கண்டமாம். அவற்றுட் கீழ்பாற்கண்டத்தின் ஆபாசம் முதல் ஏழினும் முறையே சங்கசுருதியும், பிரகலாதனும், சிசுபாலனும், கற்கந்துகனும், இரணியாக்கனும், பிரகற்கருப்பனும் பெலியும் என்னும் அசுரவேந்தரெழுவரும், நடுக்கண்டமேழினும் முறையே குடிலகனும், வாசுகியும், கம்பலனும், காற்கோடகனும், காளாங்கனும், துர்த்தரிசனும், தக்ககனும் என்னும் உரகவேந்தர் எழுவரும், மேல்பாற்கண்டம் ஏழினும் முறையே விகடனும், உலோகிதாக்கனும், இயமனும், விகடானனனும், காாளனும், பீமநிருகிராதனும், பிங்கலனும் என்னும் இராக்கதவேந்தர் எழுவரும் அவ்வப்பாதாளங்கட்கு அதிபதிகளாயிருப்பர்.

இவற்றுண் மேலெல்லைக்கணின்ற பாதலமென்னும் பாதாளத்திற் பொன்மயமாய் ஆயிரம்யோசனையளவுடைய புவனத்தின் இவ்வெழுபாதாளங்கட்கும் அதிபதியாகிய ஆடகேசுரர், அவுணர் இராக்கதர் இயக்கர் கடவுளர் மகளிரெல்லாரும் ஏழிசைப்பாடல்களாற் றுதிசெய்ய வீற்றிருப்பர். இங்ஙனம் முப்பத்துமூன்று நிலமுடைய முப்பத்திரண்டு நரகங்களுக்குமேல் நிராலம்பவெளி முப்பதினாயிரம் யோசனையும், அதன்மேற் கீழ்த்தலத்திற் கூஷ்மாண்டர் வீற்றிருக்கும் நிலம் ஒன்பதுநூறாயிரம் யோசனையும், அதன் மேற் பாதாளங்கள் ஒவ்வொன்றிடைவெளி ஒன்பதினாயிரயோசனையும், மேனிலம் ஆயிரயோசனையும், மேனிலைக்கணின்ற ஏழாம் பாதாளத்திற்கு இடைவெளி பதினாயிர யோசனையும், அதற்குமேனிலமாகிய பூமி இரண்டு கோடியே எண்பத்தெட்டுநூறாயிரயோசனையும் ஆக நரகலோகத்தின்மேற் பூமியளவின் இரண்டுகோடியே தொண்ணூற்றெட்டிலக்கம் யோசனை. நரகலோகம் முப்பதுகோடியே இரண்டிலக்கம் யோசனையும் அதன்கீழ் அண்டகடாகவரையிற் பதினேழுகோடி யோசனையுமுள்படப் பூமிக்குக்கீழ் ஐம்பது கோடி யோசனையளவு கண்டுகொள்க.

இனி இரண்டுகோடியே எண்பத்தெட்டு நூறாயிரம் யோசனையுடைய பூமியின் மேற்பரப்பும் பிரமாண்டத்திற்கு நடுவாய் நூறுகோடியோசனை விரிவும் ஏழுபெருங்கடலும் ஏழுபெருந்தீவும் நடுவே மேருவரையு முடைத்தாய்ப் பூலோகமெனப் பெயர்பெறும். ஏழு பெருந்தீவின் நடுத்தீவாவது:—நூறாயிரம் யோசனை பரப்புடைத்தாய் வட்டமாய் நிலமகட்கு உந்தித்தானமாயுள்ளது நாவலந்தீவு. இந்த நாவலந்தீவின் நடுவே ஞாயிற்றினொளியும் மழுங்கும்படி பேரொளிகான்று பொன்மயமான மேருவரை நூறாயிரம் யோசனையளவுடைத்தாய் அவற்றுட் பதினாறாயிரம் யோசனையளவு பூமிக்குள் ஆழ்ந்து எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம்யோசனை பூமிக்குமேல் உயர்ந்து மூலத்திற் பதினாறாயிரம்யோசனை விரிவும் முடியின் முப்பத்தீராயிரம் யோசனை விரிவுமுடைத்தாய் முக்கூறாய், முக்கூற்றினும் முறையே கீழ்க்கீழ் மேகலையை நோக்கி மேன்மேல் நாலாயிரம்யோசனை அகலம் மிக்குடையனவாகிய மூன்று மேகலைகளையும் உடைத்தாய்த் தாமரைப்பொகுட்டுவடிவிற்றாய் நிற்கும்; முக்கூற்றினடிக்கூறு பூமிக்குமேல் இருபத்தையாயிரம் யோசனை உயரம். அதன்மேற்

றாகிய முதன்மேகலை மூவாயிரம் யோசனையுயரமும் பதினாயிரம் யோசனைப் பரப்புமுடைத்தாய்க் கடகம்போல் வயங்கும். அதன்மேல் நடுக்கூறு இருபத்தையாயிரம் யோசனையுயரம். அதன்மேற்றாகிய நடுமேகலை மூவாயிரம் யோசனையுயரமும் பதினாலாயிரம் யோசனைப் பரப்புமுடைத்தாய்க் கடகம்போல் வயங்கும். அதன்மேல் நுனிக்கூறும் இருபத்தையாயிரம் யோசனையுயரம். அதன்மேற்றாகிய மூன்றாமேகலை மூவாயிரம்யோசனையுயரமும் பதினெண்ணாயிரம் யோசனைப்பரப்பு முடைத்தாய்ச் சக்கரவாளமென்னும் பெயர்த்தாய்க் கடகம்போல்வயங்கும்.

இங்ஙனம் முக்கூற்றிற்கும் உயரம் இருபத்தையாயிரம் யோசனையும் மூன்றுமேகலைக்கும் உயரம் மூவாயிரம் யோசனையுமாகப் பூமிக்குமேல் உயரம் எண்பத்து நாலாயிரம்யோசனை. பூமியின்கீழ் ஆழ்ந்தது பதினாறாயிரம் யோசனையுமுள்பட மேருவரையினீளம் நூறாயிரம் யோசனையுங்கண்டுகொள்க.

இதன் மேகலை மூன்றனுட் கீழிரண்டு மேகலையினுஞ் சித்தர் கந்தருவர் முதலியோர் வைகுவர். மேற்கண்ணதாகிய சக்கரவாளமேகலையின்மேற் பலபலகொடுமுடிகளுள. அவற்றுட் கிழக்குமுதலிய வெட்டுத்திக்கினும் ஓரோவொன்று ஒன்பதினாயிரம் யோசனைப்பரப்புடையவாய் அதிவிசித்திரமாய்ப் பலவேறுவகைப்பட்ட வளங்களுடைய நகரங்களெட்டுள. அவற்றுட் கீழ்பால் அமராபதியென்னும் நகரம், தென்கீழ்பால் தேசோவதி, தென்பாற் சமுயமனி, தென்மேல்பாற் கண்ணவதி, மேல்பாற் சுத்தவதி, வடமேல்பாற் கந்தவதி, வடபால் மகோதையை, வடகீழ்பால் ஏசோவதி என்னும் நகரமாம். இவ்வெட்டினும் முறையே இந்திரன் அங்கி இயமன் நிருதி வருணன் வாயு குபேரன் ஈசானன் என்னுந் திசைகாப்பாளர் எண்மரும் தத்தம் பரிசனங்களோடும் வைகுவர்.

இந்த மகாமேருவின் நடுவுச்சியிற் பதினாலாயிரம் யோசனையுயரமும் அகலமுமுடைய மனோவதியும், அதன்மேல்பால் அத்துணை உயரமும் நீளமுமுடைய வைகுந்தமும், அதன்வடபால் இருபதினாயிரம் யோசனை உயரமும் அகலமுமுடைய சோதிட்கமும் என மூன்று கொடுமுடிகளுள. இந்த மூன்றினும் முறையே பிரமன் மால் உருத்திரன் என்னும் மும்மூர்த்திகளும் வைகுவர். இத்தன்மைத்தாகிய மேருவரையின் தென்பால், நிடதம் ஏமகூடம் இமயம் என மூன்று மலைகளும், வடபால், நீலம் சுவேதம் சிருங்கவான் என மூன்று மலைகளும், ஓரோவொன்று இரண்டாயிரம் யோசனையகலமும் பதினாயிரம் யோசனையுயரமும் ஒன்பதினாயிரம் யோசனை இடைவெளியுமுடையவாய்க் கிழக்கு மேற்கு உவர்க்கடல்வரையும் நீண்டுகிடக்கும். மேருவரையின் கீழ்பால் மாலியவான் என்னும் மலையும் மேல்பாற் கந்தமாதனமென்னும் மலையும் ஓரோவொன்று ஆயிரம்யோசனை அகலமும் இரண்டாயிரம் யோசனையுயரமும் முப்பத்து நாலாயிரம் யோசனை நீளமும் உடைத்தாய்த் தெற்கு வடக்கு நிடதம் நீலமென்னும் மலையிரண்டினும் முட்டிநிற்கும். இம்மலை எட்டினுள்ளும் நிடதம் கந்தமாதனம் நீலம் மாலியவான் என்னும் நான்கிற்கும் நடுவாக மேருவைச் சூழ்ந்து நாற்றிசையினும் ஒன்பதினாயிரம் யோசனைப் பரப்புடையநிலம் இளாவிரதவருடமெனவும், மாலியவான் மலைக்குக் கிழக்கு

உவர்க்கடற்கு மேற்கு முப்பத்திரண்டாயிரம் யோசனைப்பரப்புடைய நிலம் பத்திராசுவவருடமெனவும், கந்தமாதனத்திற்கு மேற்கு உவர்க்கடலுக்குக் கிழக்கு முப்பத்திராயிரம் யோசனைப்பரப்புடைய நிலம் கேதுமாலவருடமெனவும், தென்பால் நிடதத்திற்கும் ஏமகூடத்திற்கு மிடையே ஒன்பதினாயிரம் யோசனைப் பரப்புடைய நிலம் அரிவருடமெனவும், ஏமகூடத்திற்கும் இமயத்திற்குமிடையே அத்துணைப் பரப்புடையநிலம் கிம்புருடவருடமெனவும், இமயத்திற்குந் தென்கடற்குமிடையே அத்துணைப்பரப்புடையநிலம் பாரதவருடமெனவும், வடபால் நீலமலைக்குஞ் சுவேதமலைக்கு மிடையே அத்துணைப்பரப்புடையநிலம் இரமியவருடமெனவும், சுவேதமலைக்கும் சிருங்கவானுக்கு மிடையே அத்துணைப் பரப்புடைய நிலம் இரணியவருடமெனவும், சிருங்கவானுக்கும் வடகடற்கு மிடையே அத்துணைப்பரப்புடையநிலம் குருவருடமெனவும் பெயர்பெறும்.

இவற்றுண் மேருவைச்சூழ்ந்த நிலத்தில் மேருமலை சலியாமை நிலைபெறுதற்பொருட்டுக் கிழக்குமுதலிய நான்குதிக்கினும் முறையே வெண்மை பொன்மை கருமை செம்மை என்னும் நிறங்களும், ஐம்பதினாயிரம் யோசனை உயரமுமுடையவாய் மந்தரங் கந்தமாதனம் விபுலம் சுபாரிசமெனப் பெயர் பெற்றுநிற்கும் விட்கம்பமலைகள் நான்குள.

இந்த நான்கு மலைகளினும் முறையே கடம்பும் நாவலும் அரசும் ஆலும் என்னும் நான்கு கற்பகமரங்கள் ஆயிரம்யோசனையுயரமுடையவாய் நிற்கும். இவற்றுள் தென்றிசையினிற்கும் நாவல்மரம் ஏனை மூன்றினுஞ் சிறந்து அதிசயமிக்குடைத்தாதலின் அதன்பெயரானே உவர்க்கடலாற் சூழப்பட்டு இலக்கம்யோசனையளவும் ஒன்பதுவருடமுமுடைத்தாகிய இந்த நடுத்தீவு நாவலந்தீவெனவழங்கப்படும். இந்த நாவற்பழத்தின் சாறொழுகி ஆறாய்ப்பாய்ந்து மேருவைச் சூழ்ந்து அந்நிலத்தினையும் பொன்மயமாக்கி மேருவின் மூலத்திற் சென்றடையும். அந்தச் சாற்றினைப் பருகிய பறவை விலங்கு முதலாயினவும் பொன்னிறம் பெறும். இந்தவிட்கம்பமலை நான்கனுட் கீழ்பால் நிற்கும் மந்தரமலையடிவாரத்திற் சயித்திரரதமென்னும் உய்யானவனமும் அருணோதகமென்னும் மடுவும், தென்பாற் கந்தமாதனத்தின் அடிவாரத்தில் நந்தனமென்னும் வனமும் மானசமென்னும் மடுவும், மேல்பால் விபுலமலையடிவாரத்தில் வைப்பிராசமென்னும் வனமும் சிதோதகமென்னும் மடுவும், வடபாற் சுபாரிசமலையடிவாரத்திற் சுருமானென்னும் வனமும் பத்திராகமென்னும் மடுவும் உளவாம்.

இவையெல்லா முடைத்தாய மேருவைச் சூழ்ந்த நிலமாகிய இளாவிரதமென்னும் வருடத்தின் வாழ்வோர் நாவற்பழச்சாற்றினைப் பருகிப் பொன்மயமாய்ப் பதின்மூவாயிரமாண்டு நிலைபெறுவர். கந்தமாதனத்துக்கும் குடகடற்கும் அந்தராளமாகிய கேதுமாலவருடத்தின் வாழ்வோர் பனசப்பழத்தின் சாற்றைப்பருகிக் குவளைப்பூநிறமுடையராய்ப் பதினாயிரமாண்டு நிலைபெறுவர். மாலியவானுக்குங் கீழ்கடற்கும் அந்தராளமாகிய பத்திராசுவவருடத்தின் வாழ்வோர் கருங்குவளைப்பூவையுண்டு மதியொளிபோலும் நிறமுடையராய்ப் பதினாயிரமாண்டு நிலைபெறுவர். சிருங்கவான்மலைக்கும் வடகடற்கும்

அந்தராளமான குருவருடத்தின் வாழ்வோர் ஆலம்பழத்தை நுகர்ந்து கருங் குவளைப்பூநிறமுடையராய்ப் பன்னீராயிரமாண்டு நிலைபெறுவர். இந்தக்கு ருவருடத்திற்கணித்தாக வடதிசையினும் வாயுத்திசையினும் உவர்க்கட லின்கட் சந்திரத்தீவும் பத்திராகரத்தீவுமென்று இரண்டுதீவுள. அவற்றின் வாழ்வோர் முறையே சந்திரனிறமும் செந்தாமரைப்பூநிறமுமுடையராய்க் கனிகிழங்குகளையுண்டு பதின்மூவாயிரமாண்டு நிலைபெறுவர். சிருங்கவான் மலைக்கும் சுவேதமலைக்கும் அந்தராளமான இரணியவருடத்தின்வாழ்வோர் எலுமிச்சம்பழத்தை நுகர்ந்து மதிபோலும் வெண்ணிறமுடையராய்ப் பன் னீராயிரத் திருநூறாண்டு நிலைபெறுவர். சுவேதமலைக்கும் நீலமலைக்கும் அந்த ராளமான இரமியவருடத்தின் வாழ்வோர் கருப்பஞ்சாற்றைப் பருகி வெள்ளை நிறமுடையராய்ப் பன்னீராயிரமாண்டு நிலைபெறுவர். நிடதத்திற்கும் ஏம கூடத்திற்கும் அந்தராளமான அரிவருடத்தின் வாழ்வோர் தத்தமக்கு வேண் டுங் கனிகளையுண்டு பச்சிலைமரப்பூநிறமுடையராய்ப் பெண்ணுமாணுமாகிய இரட்டைப் பிள்ளைகளைப்பெற்று முப்பதினாயிரமாண்டு நிலைபெறுவர்கள். ஏம கூடத்திற்கும் இமயத்திற்கும் அந்தராளமான கிம்புருடவருடத்தின் வாழ் வோர் இறலியின்கனி நுகர்ந்து பொன்னிறமுடையராய்ப் பதினாயிரமாண்டு நிலைபெறுவர்.

இங்ஙனம் இளாவிரதம் முதலிய வருடங்களெட்டினும் வாழ்வோர் நால் வகையுகங்களான்வரும் அவத்தைவேறுபாடின்றி என்றும் ஒருதன்மையராய் இன்பநுகர்ந்துவாழ்வர்.

இனி இமயத்திற்குந் தென்கடற்கும் நடுக்கண்டமான பாரதவருடத்தின் வாழ்வோர் நால்வகையுகங்களின் அவ்வவ்வுகங்கட்குத் தக்க அறிவும் ஆயு ளும் வடிவும் வலியுஞ் செல்வமும் மக்களுமுடையராய் உழவுமுதலியவற்றான் வருமுணவுகளை மாந்தி அத்தியாத்மிகம் முதலிய மூவகைத் துக்கங்களிற் பட்டுழைகுவர்.

இந்தப் பாரத வருடத்தினீட்டப்படுங் காமியங்கள் ஏனையிடங்களிற் சென்று அனுபவிக்கப்பட்டு அழிவெய்துமாகலின், இஃதோர் பெருங்குண முடைய பாரதவருடம் கருமபூமியென்றும், ஏனையவெல்லாம் போகபூமியென் றும் வழங்கப்படும்.

இவ்வொன்பது வருடங்களையும் நாவலந்தீவிற்கு வேந்தனாக மனுமரபிற் றோன்றிய ஆக்கினீத்திரனென்னுமரசன் தன் புதல்வராகிய பரதன் முதலிய ஒன்பதின்மர்க்கும் பகுத்தளித்தானாகலின் அவரவர்பெயர் அவ்வவ்வருடங் களுக்காயின வென்றுணர்க.

இவற்றுட் பாரதவருடமும் ஒன்பதுகண்டமாய் இந்திரத்தீவும், கசேரு கத்தீவும், தாமிரபன்னித்தீவும், கபத்தித்தீவும், நாகத்தீவும், சவுமியத்தீவும், காந்தருவத்தீவும், வாருணத்தீவும், குமரித்தீவும் எனப்பெயர்பெற்றுப் பல பல மலைகளும் பல பல நதிகளும் பல வேறுவகைப்பட்ட சாதிகளுமுடைத் தாய் வயங்கும். இவ்வொன்பதினுள்ளும் குமரிகண்டமொன்றே வேதாகம வழக்கமும் சாதிவரம்புங் கங்கைமுதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களுங் காசிமுத லிய புண்ணியத்தலங்களு முடைத்தாய்ச்சிறந்தது. ஏனை யெட்டுக்கண்டமும்

மிலேச்சர் வாழிடங்களாம். இவ்வாறு நாவலந்தீவினியல்பு தொகுத்துக் காட்டினும். இதனைச் சூழ்ந்துகிடக்கும் உவர்க்கடலும் இதுபோல இலக்கம் யோசனை அகலமுடைத்து. இந்த உவர்க்கடலைச்சூழ்ந்து இரண்டுநூறாயிரம் யோசனை விரிவுடையது சாகத்தீவு. இது சாகமென்னும் மரத்தாற்பெற்றபெயர். அந்தச்சாகத்தீவைச்சூழ்ந்து அத்துணைப்பரப்புடையது பாற்கடல். அதனைச்சூழ்ந்து நான்குநூறாயிரம் யோசனைப்பரப்புடையது குசத்தீவு. இது பிரமன் வேள்விசெய்யுங்கால் ஆண்டுப் பொன்மயமாய் முளைத்த குசப்புல்லாற் பெற்ற பெயர். அந்தக்குசத்தீவைச் சூழ்ந்து அத்துணைப் பரப்புடையது தயிர்க்கடல். அத்தயிர்க்கடலைச்சூழ்ந்து எட்டுநூறாயிரம் யோசனைப்பரப்புடையது கிரௌஞ்சத்தீவு. அஃதாண்டுக் கிரௌஞ்சமென்னும் வரையிற் கிரௌஞ்சனென்னும் அவுணன் அறுமுகக்கடவுளொடு பொருது மடிந்தமையின் அவனாற்பெற்றபெயர். அந்தக் கிரௌஞ்சத்தீவைச்சூழ்ந்து அத்துணை விரிவுடையது நெய்க்கடல். அந்த நெய்க்கடலைச் சூழ்ந்து பதினாறுநூறாயிரம் யோசனை விரிவுடையது சான்மலித்தீவு. அஃது ஆண்டுப் பொன்மயமாய் ஆயிரம்யோசனையளவு வளர்ந்துநிற்குஞ் சான்மலியென்னும் மரத்தாற் பெற்ற பெயர். அந்தச் சான்மலித்தீவைச்சூழ்ந்து அத்துணைவிரிவுடையது கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல். அதனைச்சூழ்ந்து முப்பத்திரண்டு நூறாயிரம்யோசனைப் பரப்புடையது கோமேதகத்தீவு. அஃது ஆண்டு மனுமாபிற்றோன்றிய கோபதியென்னும் வேந்தன் * கோசவமென்னும் வேள்விசெய்வான்றொடங்கியவழி, உசத்தியன் மாபிற்றோன்றுங் கௌதமனாகிய தன்னாசிரியன் வாசவனை வேட்பித்தற்பொருட்டுச் சென்றானாகப், பிருகுவைத்தனக்காசிரியனாகக்கொண்டு வேள்விசெய்புங்கால், அஃதறிந்துவந்து சபித்த கௌதமன் கோபத்தீயானே வேள்விச்சாலையினின்ற கோக்களெல்லாம் வெந்தழிய, அவற்றின்மேதை அந்நிலமுழுது நிறைந்தமையாற் பெற்றபெயர். அத்தன்மைத்தாகிய கோமேதத்தீவைச்சூழ்ந்து அத்துணைப் பரப்புடையது மதுக்கடல். அக்கடலைச் சூழ்ந்து அறுபத்துநான்கு நூறாயிரம் யோசனைவிரிவுடையது புட்கரத்தீவு. அஃது ஆண்டுளதாகிய புட்கரணியென்னு நதியாற் பெற்றபெயர். அந்தப் புட்கரத்தீவைச்சூழ்ந்து அத்துணைப் பரப்புடையது சுத்தநீர்க்கடல்.

இவ்வேழு பெருந்தீவில் நாவலந்தீவொழிந்த ஆறுதீவினுமுள்ளார் இளாவிரத முதலியவற்றின் வாழ்வோர்போல நால்வகை யுகங்களான்வரும் அவத்தை வேறுபாடின்றி என்றும் ஒருதன்மையராய்ப் பால் முதலிய உணவுகளையுண்டு பதினாயிரமாண்டு நிலைபெறுவர்.

இங்ஙனம் நாவலந்தீவின் நடுத்தொடங்கிச் சுத்தநீர்க்கடல்வரையின் இரண்டுகோடியே ஐம்பத்துமூன்றிலக்கத்து ஐம்பதினாயிரம் யோசனை யென்றறிக.

இனி, சுத்தநீர்க்கடலைச் சூழ்ந்து கனகமயமாய் மாணிக்கம்முதலிய பல வேறுவகைப்பட்ட மணிகளையெல்லாமுடைத்தாய் வயங்குவதாகிய பொன்னிலம் பத்துக்கோடியோசனை யுடைத்து. ஆண்டுக் கடவுளர் வந்து விளையாடி வாழ்ந்து தத்தமுலகிற்கேகுவர்.

* கோசவமென்னும் வேள்வி - கோமேதயாகம்.

இந்தப் பொன்னிலத்தைச்சூழ்ந்து லோகாலோகமெனுஞ் சக்கரவாள கிரி பதினாயிரம்யோசனைப் பரப்புடைத்தாய்நிற்கும். இப்பக்கத்தின் ஒளியும் அப்பக்கத்தின் இருளுமுடைமையான் அஃது லோகாலோகமலையெனப் பெற்றது. அந்த மலையின்புறத்தைச்சூழ்ந்து இருண்மயமாய்த் துன்னியநிலம் முப்பத்தைந்துகோடியே பத்தொன்பது நூறாயிரத்து நாற்பதினாயிரம் யோசனைப் பரப்புடைத்து. இது வெகுளிமுதலியவற்றாற் றம்முயிரைவீட்டினோர் பேய்வடிவெடுத்துழன்று துன்பமுற்றலையுமிடம்.

அவ்வந்தகாரநிலத்தைச் சூழ்ந்து கோடியே இருபத்தேழுநூறாயிரம் யோசனைப்பரப்புடையது நாயகக்கடலாகிய பெரும்புறக்கடல். அதனைச் சூழ்ந்த அண்டச்சுவர்க்கனங் கோடியோசனையாகச் சம்புத்தீவின் மேருவரைநிற்கும்நடுநிலம்முதல் அண்டகடாகமீறாக எத்திசையினும் ஐம்பது கோடியோசனைப் பரப்புடைய பூலோகத்தினளவு நூறுகோடியோசனை கண்டுகொள்க.

இத்தன்மைத்தாகிய பூலோகத்தின்மேல் வாயுமண்டலம், மேகமண்டலம், ஆதித்தமண்டலம், சந்திரமண்டலம் முதலாகத் துருவமண்டலங்காறும் புவலோகம். அது பதினைந்து நூறாயிரம்யோசனை உயரமுடைத்து.

அதன்மேல் இந்திரன் முதலியோர் வைகுஞ் சுவலோகம் எண்பத்தைந்து நூறாயிரம் யோசனையுயரமுடைத்து. அதன்மேல் மரீசிமுதலிய முனிவர் வைகும் மகலோகம் இரண்டுகோடியோசனை யுயரமுடைத்து. அதன்மேற் றென்புலத்தாரும் சன்னுமுதலிய முனிவர்கணங்களும் வைகுஞ் சனலோகம் எட்டுக்கோடியோசனை யுயரமுடைத்து. அதன்மேற் சனகன் முதலியோர் வைகுந் தபலோகம் பன்னிரண்டுகோடியோசனை யுயரமுடைத்து. அதன்மேற் பிரமன்வீற்றிருக்குஞ் சத்தியலோகம் பதினாறுகோடியோசனை யுயரமுடைத்து. அதன்மேற் செங்கண்மாலுலகம் நாலுகோடியோசனை யுயரமுடைத்து. அதன்மேல் உருத்திரலோகம் ஆறுகோடியோசனை யுயரமுடைத்து. அதன்மேல் அண்டச்சுவர்க்கனங்கோடியோசனை யுயரமுடைத்து.

ஆகப் பூலோகத்தின்மேல் அண்டகடாகம்வரையின் ஐம்பதுகோடியோசனை. பூலோகத்தின்கீழ்க்கூறிப்போந்த ஐம்பதுகோடியோசனையுமுள்படப் பிரமாண்டத்தினளவு நூறுகோடியோசனையுங் கண்டுகொள்க. இது * மிருகேந்திரத்திற்கண்டது. கற்பந்தோறும் படைப்புவேறுபடுதல்பற்றி ஆகமங்களிற் பிரமாண்டத்தின் வகையளவு சிறுபான்மை ஒன்றற்கொன்று வேறுபடக்கூறப்படுமாயினும், தொகையளவு நூறுகோடி யோசனையென்பது எல்லாவாகமங்கட்குந் துணிபெனக்கொள்க.

இத்தன்மையவாகிய சாதாரணப்புடவிதத்துவமென்னும் அண்டங்கள் ஆயிரகோடியுள. அவையெல்லாம் இவ்வாறே காலாக்கினிருத்திரலோகம் முதல் உருத்திரலோகமீறாகிய உலகங்களும் வளங்களும் நூறுகோடியோசனையளவும் ஒப்பவுடையனவாய் விளங்கனிவடிவினவாய் வயங்கும்.

---

* மிருகேந்திரத்தில் அத்துவப்பிரகரணத்திலே ஆறாஞ் சுலோகம் தொடங்கிக் காண்க.

இந்தச் சாதாரணப்புடவிதத்துவமாகிய அண்டத்தினப்புறத்தே பத்துத் திசையினுங் காவல்பூண்டுவைகும் உருத்திரர் ஒவ்வொருதிசைக்குப் பதின்மராக நூற்றுவரும், அண்டத்தினுள்ளாகக் கீழும் மேலும் அறுவரும், எல்லார்க்கும் மேலாக இருவருமாக நூற்றெட்டுருத்திரர் உளர். அவரவர்வைகும் புவனங்களும் அவரவர்பெயரானே வழங்கப்படும். அவையாவன:—

அண்டத்தினுள்ளாகக் கீழே காலாக்கினியுருத்திரர்புவனம் கூஷ்மாண்டபுவனம், ஆடகேசபுவனம் எனவும், மேலே பிரமம் வைணவம் உருத்திரமெனவுங் கூறப்படும் புவனங்களாறு. வெளியிலொன்றுக்கு மேலொன்று கிழக்கு மேற்கு எல்லாவற்றிற்கு மேலு மாயோன் பிரமா உருத்திரரிற் கீழ்பாலிந்திரதிசையிற் கபாலீசன், அசன், புத்தன், வச்சிரதேகன், பிரமத்தனன், விபூதி, அவ்வியயன், சாத்தன், பிஞுகி, திரிதசாதிபன் எனப் பத்துருத்திரர் இந்திரனைக் கீழ்த்திசைக்குக் காவலினியமித்து வைகும் புவனங்கள் பத்து. மேலும் அவ்வத்திசையிற் கூறப்படும் உருத்திரர் அவ்வத் திசைக் காப்பாளராகிய அங்கியங்கடவுண் முதலியோரை அவ்வத்தொழிலினியமித்து அவர் வழிபட வீற்றிருப்பரென்றறிக. தென்கீழ்பால் அங்கிதிசையின் அங்கி, உதாசனன், பிங்கலன், காதகன், அரன், சுவலனன், தகனன், பப்புரு, பற்பாந்தகன், கயாந்தகன் என்னு முருத்திரர் வைகும் புவனம் பத்து. தென்பால் இயமன்றிசையில் யாமியன், மிருத்தியு, அரன், தாதா, விதாதா, கருத்தா, சையோத்தா, வியோத்தா, தருமபதி, அதருமபதி என்னும் உருத்திரர் புவனம் பத்து. இதன்மேல்பால் நிருதியில் நிருதி, மாரணன், அந்தா, குரூரதிட்டி, பயாந்தகன், ஊர்த்துவலிங்கன், விரூபாக்கன், தூமிரன், உலோகிதன், தமுட்டிரி என்னும் உருத்திரர் வைகும் புவனம்பத்து. மேல்பால் வருணதிசையின் பெலன், அதிபெலன், பாசவத்தன், மாபெலன், சுவேதன், செயபத்திரன், தீர்க்கவாகு, சலாந்தகன், மேகனுதன், சுனுதன் என்னும் உருத்திரர் வைகும் புவனம்பத்து. வடமேல்பால் வாயுதிசையின் சீக்கரன், இலகு, வாயுவேகன், சூக்குமன், தீக்கணன், கயாந்தகன், பஞ்சாந்தகன், பஞ்சசிகன், கவத்தி, மேகவாகனன் என்னு முருத்திரர் வைகும் புவனம்பத்து. வடபாற் குபேரனும் சோமனும் வைகுந் திசையின் நிதீசன், உரூபவான், தன்னியன், சவுமியதேகன், சடாதரன், இலக்குமிதரன், அரதனதரன், சிரீதரன், பிரசாதன், பிரகாமதன் என்னும் உருத்திரர் வைகும் புவனம்பத்து. வடகீழ்பால் ஈசானன்றிசையின் வித்தியாதிபன், ஈசன், சர்வஞானன், ஞானபுக்கு, வேதபாரகன், சுரேசன், சருவன், சேட்டன், பூதபாலன், பெலிப்பிரியன் என்னும் உருத்திரர் வைகும் புவனம்பத்து. மேல்வெளியில் கீழ்க்கண்ணதாகிய மாயோன்றிசையின் இடபன், இடபதான், அனந்தன், குரோதன், மாருதாசனன், கிரசனன், உதும்பரேசன், பணீந்திரன், வச்சிரன், தமுட்டிரி என்னும் உருத்திரர் வைகும் புவனம்பத்து. மேற்கண்ணதாகிய பிரமன்றிசையிற் சம்பு, விபு, கணுத்தியக்கன், திரியக்கன், திரிதசேசன், சம்வாகன், விவாகன், நபன், இலீச்சு, திரிலோசனன் என்னும் உருத்திரர் புவனம்பத்து. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக வீரபத்திரன் பத்திரகாளி என்னும் இவர்வைகும் புவனம் இரண்டு. ஆகச் சாதாரணப் புடவிதத்துவத்திற் புவனம் நூற்றெட்டுங் கண்டுகொள்க.

இந்த நூற்றெட்டுப் புவனமும் பிருதிவியண்டமாயிரகோடியினும் இவ்வாறே வேறு வேறுள்ளன.

இவ்வண்டம் சுருங்கிய வடிவிற்றாகிய அடித்தலத்தில் தாமதமும் மேலே சற்றுவிரிவுடைத்தாகிய முகத்தில் இராசதமும் அவ்விரண்டுங்கூடும் நடுத்தலத்தில் சாலவும் விரிவுடைமையால் சாத்துவிகமும் என மூவகைத்தாம்.

இத்தன்மைத்தாகிய பார்த்திபமண்டிலம், ஐவகைவடிவின் நாற்கோண வடிவும், ஐவகைக்குறியின் வச்சிரக்குறியும், ஐவகைநிறத்திற் பொன்னிறமும், இருவகைப் பத்துப்பீசத்தின் அகரம் லகரம் என்னும் இரண்டு பீசங்களும், பத்துவகைநாடியின் இடைபிங்கலையென்னும் இரண்டு நாடியும், தசவாயுக்களிற் பிராணன் அபானன் என்னும் இரண்டுவாயுவும், இருவகைப்பத்திந்திரியங்களின் ஆக்கிராணமும் உபத்தமும் என்னும் இரண்டிந்திரியங்களும், ஐவகை விடயத்திற் கந்தமும் கந்தமுதற் சத்தமீறாகிய ஐந்துகுணமும், ஐவகையவத்தையிற் சாக்கிரமுமுடைத்தாய், விலங்கு பறவை பசு பாம்பு தாபரம் மானிடம் பைசாசம் இராக்கதம் இயக்கம் காந்தருவம் ஐந்திரம் சௌமியம் பிராசாபத்தியம் பிரமம் என்னும் பதினால்வகையோனிக்கும் இடமாய் நிற்கும். இதற்கு அதிதெய்வம் பிரமன். இதற்கு இலயத்தானம் மூலப்பகுதி. போகத்தானம் புத்தி. ஏனை அத்துவாக்கட்குரிய நிறம், குறி, வடிவு, பீசம், நாடி, வாயு, இந்திரியம், விடயம், குணம், அதிதெய்வம் முதலாயினவும் இம்முறையேபற்றி உணர்ந்துகொள்க. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

இனிப் புவனங்களிற் புவனபதிகளினிடமாக நிலைபெறும் அக்கரங்கள் ஐம்பத்தொன்றின் ளகாரத்தினிறுதிக்கணின்ற உடலெழுத்தொன்றும், அவ்வக்கரங்களால் இயன்ற பதங்களெல்லாம் அவற்றிற்கு மூலமாகிய எண்பத்தொரு பதத்தின் இறுதிக்கணின்ற பதமுதல் இருபத்தெட்டுப்பதமும், பதங்களாலியன்ற மந்திரங்களெல்லாம் அவற்றிற்கு மூலமாகிய பதினொருமந்திரத்தின் இருதயம் சத்தியோசாதம் என்னும் இரண்டு மந்திரமும் இதன்கண் அடங்கும்.

இவையெல்லாமுடைத்தாய் ஈண்டுக் கூறிப்போந்த புடவிதத்துவத்தை அடக்கிநிற்பது நிவிர்த்திகலை. இனிச் சாதாரணமான அப்புதத்துவவண்டம் பிருதிவியண்டத்தளவிற் பதிற்றுமடங் கேற்றமாகிய ஆயிரகோடியோசனை மானமுடைத்து; அவ்வண்டங்களும் எண்ணிறந்தன. இவ்வாறே சாதாரணத்தேயுதத்துவமுதற் சாதாரண மூலப்பகுதிதத்துவங்காறுங் கீழ்க்கீழண்டத்தை நோக்கி மேன்மேலண்டம் பப்பதிற்று மடங்கள வேற்றமாகவுடையன வெனக்கொள்க.

அத்தத்துவங்களாவன:— புடவிதத்துவமொழித்தொழிந்த பூதங்கள் நான்கும், தன்மாத்திரை ஐந்தும், ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், கன்மேந்திரியம் ஐந்தும், மனமாதி அந்தக்கரணங்கள் மூன்றும், அவ்வியத்தமும் என்னும் இருபத்து மூன்றுமாம். சித்தம் மனத்தினுங் குணதத்துவம் அவ்வியத்தத்தினும் அடங்குமாகலின் இருபத்து மூன்றென்னுந்தொகைக்கு இழுக்கின்மை அறிக.

அவற்றுள் அப்புவண்டத்தின் அமரேசம், பிரபாசம், நைமிசம், புட்கரம், ஆசாடி, திண்டி, பாரபூதி, லகுளீசமாகிய குய்யாட்டக புவனமெட்டு.

தேயுவண்டத்தின் அரிச்சந்திரம், சீசயிலம், செற்பேசம், ஆமிராதகம், மத்திமேசம், மகாகாளம், கேதாரம், வைரவமாகிய அதிகுய்யாட்டகமென்னும் புவனமெட்டு.

வாயுவண்டத்தின் கயை, குருக்கேத்திரம், நாகலம், நகலம், விமலம், அட்டகாசம், மயேந்திரம், பீமேசமாகிய குய்யதாராட்டகமென்னும் புவனங்களெட்டு.

ஆகாயவண்டத்தின் வத்திரபதம், உருத்திரகோடி, அவிமுத்தம், மகாலயம், கோகர்ணம், பத்திரகர்ணம், சுவனுக்கம், தாணுவாகிய பவுத்திராட்டகமென்னும் புவனமெட்டு.

தன்மாத்திரை ஐந்தும், இந்திரியம் பத்தும், மனமுமென்னுந் தன்காரியமாகிய பதினாறண்டங்களையுந் தன்னுள் அடக்கிநிற்கும் ஆங்காரவண்டத்திற், சகலண்டம், துவிரண்டம், மாகோட்டம், மண்டலேச்சுரம், காளாஞ்சரம், சங்குகன்னம், தூலேச்சரம், தலேச்சரமாகிய தாணுவட்டகமென்னும் புவனமெட்டு.

புத்தியண்டத்திற் பைசாசம், இராக்கதம், இயக்கம், காந்தருவம், மாகேந்திரம், சௌமியம், பிராசேசம், பிராமமாகிய சூக்குமபுவனாட்டகமெட்டு.

பிரகிருதியண்டத்தின் அகிருதம், கிருதம், வைரவம், பிராமம், வைணவம், கௌமாரம், அவுமம், சிரைகண்டம் என்னும் யோகாவட்டக புவனமெட்டு.

ஆக அப்புதத்துவமுதல் மூலப்பகுதியீறாகிய அண்டங்களைக்காக்கும் உருத்திரர் வைகும் புவனம் ஐம்பத்தாறு. இந்தப்புவனங்களிற் புவனபதிகளிடமாக நிலைபெறு மக்கரங்கள் சங்காரமுறையின் ளகரமுதல் டகாமீறாகிய இருபத்துநான்கு; ளகரத்தை லகரத்துளடக்கி இருபத்துமூன்றென்றலுமொன்று. ஈண்டடங்கும் பதங்கள் சங்காரமுறையின் இருபத்தெட்டுக்கு மேலுளவாகிய இருபத்தொருபதம்.

மந்திரம் சிரமும் வாமதேவமுமென இரண்டு; இவையெல்லாமுடைய அப்புதத்துவமுதல் மூலப்பகுதியீறாகிய இருபத்துமூன்று தத்துவங்களும் பிரதிட்டாகலையிலடங்கும். இனி மூலபகுதிக்குமேற் புருடதத்துவமுதல் மோகினியீறாகிய ஏழுதத்துவங்களும் கீழ்க்கீழ்த்தத்துவங்களை நோக்கி மேன்மேல் நூறு நூறு மடங்கு பிரமாணம் ஏற்றமாகவுடையன.

அவற்றுட் புருடதத்துவத்தின் வாமன், பீமன், உக்கிரன், பவன், ஈசானன், ஏகவீரன் என்னும் உருத்திரர் புவனம் ஆறு.

அராகதத்துவத்தில் பிரசண்டன், உமாபதி, அசன், அனந்தன், ஏகசிகன் என்னும் உருத்திரர் புவனம் ஐந்து.

நியதியிற் குரோதன், சண்டன், சமுவத்தன், சோதி, சூரன் என்னும் உருத்திரர் புவனம் ஐந்து.

வித்தையிற் பஞ்சாந்தகன், ஏகவீரன் என்னும் உருத்திரர் புவனம் இரண்டு.

காலத்தின் வாமதேவன், பவன் என்னும் உருத்திரர் புவனம் இரண்டு.

மாயையின் உற்பலன் ஏகபிங்கலன், ஏகேக்கணன், ஈசானன், அங்குட்டமாத்திரன் என்னும் உருத்திரர் புவனம் ஐந்து.

ஆகத் தத்துவமேழினும் அடங்கும் புவனம் இருபத்தேழு. இந்தப்புவனங்களிற் புவனபதிகளிடமாய் நிலைபெறும் அக்கரம் சங்காரமுறையின் ஞகாமுதற் சவ்வருக்கத்தின் நான்காமெழுத்தீறாக ஏழக்கரம். பதங்கள் சங்காரமுறைமையின் இருபத்தெட்டும் இருபத்தொன்றுமாகிய நாற்பத்தொன்பதிற்குமேலுள்ள இருபதுபதங்கள். மந்திரம் சிகையும், அகோரமுமென இரண்டு. இவையெல்லாமுடைய இவ்வேழுதத்துவமும் வித்தியாகலையிலடங்கும். இனி இவ்வேழுக்குமேலாகிய சுத்தவித்தை, ஈசுரம், சாதாக்கியமென்னும் மூன்று தத்துவங்களும் கீழ்க்கீழ்த் தத்துவங்களை நோக்கி மேன்மேல் ஆயிரமடங்கு பிரமாணம் ஏற்றமாகவுடையன.

இவ்வண்டங்களுட் சுத்தவித்தையின் வாமை, சேட்டை, இரௌத்திரி, காளி, கலவிகரணி, பெலவிகாணி, பெலப்பிரதமனி, சர்வபூததமனி, மனோன்மணி என்னும் நவசத்திகள் புவனம் ஒன்பது.

ஈசுரதத்துவத்தின் அனந்தன், சூக்குமன், சிவோத்தமன், ஏகநேத்திரன், ஏகருத்திரன், திரிமூர்த்தி, சிகண்டன், சீகண்டி என்னும் அட்டவித்தியேசுரர் புவனம் எட்டு.

சதாசிவதத்துவத்திற் சதாசிவபுவனம் ஒன்று. ஆகத்தத்துவ மூன்றினுமடங்கும் புவனம் பதினெட்டு. ஈண்டுப் புவனபதிகளிடமாக நிலைபெறும் அக்கரம் கவ்வருக்கத்தின் நான்காவதொழித்தொழிந்த மூன்றுமாம். பதங்கள் சங்காரமுறையின் நாற்பத்தொன்பதிற்குமேல் வியோமவியாபியீறாகிய பதினொருபதம். மந்திரம் தற்புருடம் கவசம் இரண்டு. இவையெல்லாமுடைய இம்மூன்று தத்துவமுஞ் சாந்திகலையிலடங்கும்.

இனிச் சத்திதத்துவம் சிவதத்துவமிரண்டும் கீழ்க்கீழ்த் தத்துவப்பிரமாணத்தை நோக்கி நூறுயிரமடங்கு பிரமாணம் ஏற்றமாகவுடையன. அவற்றுட் சத்திதத்துவத்தின் நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியாதீதை என்னும் புவனம் ஐந்து.

சிவதத்துவத்தின் இந்திகை, தீவிகை, ரோசிகை, மோசிகை, ஊர்த்துவகாமினி, வியாபினி, வியோமரூபை, அனந்தை, அநாதை, அநாசிருதை என்னும் புவனம் பத்து. ஆகத் தத்துவமிரண்டினுமடங்கும் புவனம் பதினைந்து. ஈண்டுப் புவனபதிகளிடமாக நிலைபெறும் அக்கரம் அகரமுதலிய உயிர்பதினாறு. பதம் சங்காரமுறையின் இறுதிக்கண்ணதாகிய ஓமென்பதொன்று. மந்

திரம் ஈசானமும், அத்திரமும், மூலமந்திரமுமென மூன்று. இவையெல்லாமுடைய இவ்விரண்டு தத்துவமுஞ் சாந்தியாதீதகலையிலடங்கும். இங்ஙனம் நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சகலைகளிலடங்கும் மூவகையான்மாக்களுந் தத்தமக்குரிய காரணரூபமுஞ் சூக்குமதேகரூபமுமாகிய சிறப்புத்தத்துவங்களோடுந் தூலரூபமாகிய பொதுச்சிறப்புத் தத்துவங்களோடுங் கூடிப் போக்குவரவு செய்தற்கும் போகநுகர்ச்சிக்குமிடமாய்ப் புவனமுதலிய அத்துவாக்களனைத்தையுந் தம்முளடக்கிநிற்பனவாகிய நிலமுதல் நாதமீறான சாதாரண தத்துவங்களுக்களவும் அவற்றினியல்புகளும் ஒருவாற்றாற்றொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

சகலர் போக்குவரவுசெய்து போகநுகர்தற்கிடமாகிய அண்டத்தினியல்பே ஈண்டெடுத்துக் கொண்டதாயினும் இனமாதல்பற்றி ஏனையவும் உடன் கூறப்பட்டன வென்றுணர்க.

ஈண்டுப் பதிற்றுமடங்கேறுமெனப்பட்ட எண்களையறியுமாறு:— ஒன்று பதிற்றுமடங்காயது பத்து; தசமென்பதுமிது. அதற்குப் பத்தாந்தானம் நூறு; சதமென்பதுமிது. அதற்குப் பத்தாந்தானம் ஆயிரம்; சகத்திரமென்பதுமிது. அதற்குப்பத்தாந்தானம் பதினாயிரம்; அயுதமென்பதுமிது. அதற்குப் பத்தாந்தானம் நூறாயிரம்; இலக்கம், நியுதமென்பனவுமிது. அதற்குப் பத்தாந்தானம் பத்திலக்கம். அதற்குப்பத்தாந்தானம் கோடி. அதற்குப் பத்தாந்தானம் அற்புதம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் பதுமம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் கருவம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் நிகருவம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் பிருந்தம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் மாபதுமம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் சங்கம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் மாசங்கம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் சமுத்திரம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் மாசமுத்திரம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் மத்தியம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் பரார்த்தம். இங்ஙனம் ஒன்றுமுதற் பரார்த்தமீறாகிய இருபது தானமுங் கண்டுகொள்க.

இனிக் குணதத்துவங்காறும் பதிற்றுமடங்கேற்றமாம். மூலப்பகுதி குணதத்துவத்தைநோக்க நூறுமடங்குயோசனை யேற்றமாகவுடைத்தென்றுஞ், சத்திதத்துவத்தை நோக்கச் சிவதத்துவ மளவிடப்படாத வெல்லையுடைத்தென்றுங், குணதத்துவத்திற்குமேல் மூலப்பகுதி முதலியவற்றினீண்டுக் கூறியனவேயன்றி இன்னுஞ் சிலபுவனங்களுளவென்றும், உளவாகவே அவையுமுள்படப் புவனாத்துவா இருநூற்றுமுப்பத்தாறுமென்றும், ஐம்பத்தோரக்கரங்களின் ளகரம் லகரத்துளடங்கு மென்பதுபற்றி வன்னாத்துவா ஐம்பதென்றும், பதமெண்பத்தொன்றினும் சிலவற்றைத் தம்முள் வேறுவைத்தெண்ணிப் பதாத்துவாத் தொண்ணூற்று நான்கென்றும், பீசமொன்றுதல் பற்றி மூலமந்திரத்து ளடங்குவதாகிய நேத்திரத்தை வேறுவைத்தெண்ணி மந்திராத்துவாப் பன்னிரண்டென்றுஞ் சிலவாகமங்களிற் கூறப்படும்.

மூலப்பகுதி முதலியவற்றின் வேறுஞ் சிலபுவனங்களுளவென்பது மிருகேந்திரத்திற் கூறப்பட்டது; அது ஞானமிர்தத்தினுங் காண்க.

அற்றேல் நிருவாணதீக்கையின் அத்துவசுத்தி செய்தற்கண் மலைவாம் பிறவெனின் ஆகாது; அவ்வவ்வாகமவழிநின்றோரான் அவ்வாகமத்திற் கூறியவாறே சுத்திசெய்யப்படு மாகலானென்க.

அற்றாயினும் அண்டங்களுக்கு அளவும் ஆண்டுள்ள பொருள்களும் ஆண்டாண்டைக்குரிய புவனங்களுஞ் சிறுபான்மை தம்முள் வேறுபடக் கூறும் ஆகமங்கள் ஒன்றனோடொன்று முரணுமாலோவெனின், முரணாது; என்னை? கற்பந்தோறும் படைப்புவேறுபாடுடைமையின் அவ்வேறுபாடு பற்றி அவை அங்ஙனம் வேறுபடக்கூறுதல் பொருந்து மாகலானென்பது.

ஈண்டு அத்துவாக்களாறனுட் கலாத்துவா நிவிர்த்திமுதற் சாந்தியாதீதையீறாகவும், தத்துவாத்துவா நிலமுதற் சிவமீறாகவும், புவனாத்துவா காலாக்கினியுருத்திரபுவனமுதல் அனாசிருதபுவனமீறாகவும், வன்னாத்துவா ளகாரத்தின் அயனின்ற வெழுத்துமுதல் அகரமீறாகவும், பதாத்துவா ஓம் நமவோவென்பதுமுதல் வியோமவியாபி ஓம் என்னும் பதமீறாகவும், மந்திராத்துவாவிற் பஞ்சப்பிரமங்கள் சத்தியோசாதமுதல் ஈசானமீறாகவும் அங்கங்களின் இதயமுதல் அத்திரமீறாகவும்வைத்துக்கூறியது ஒடுங்கு முறைபற்றியெனவும், இனித் தோன்று முறைப்பற்றிக் கலாத்துவாச் சாந்தியாதீதைமுதல் நிவிர்த்தியீறாகவும், தத்துவங்கள் சிவமுதல் நிலமீறாகவும், புவனங்கள் அனாசிருதபுவனமுதற் காலாக்கினியுருத்திரபுவனமீறாகவும், வன்னங்கள் அகரமுதல் ளகாரத்தினயனின்ற வெழுத்தீறாகவும், பதங்கள் ஓம் வியோமவியாபியென்னும் பதமுதல் நமோநம ஓம் என்பதீறாகவும், மந்திரங்களிற் பிரமம் ஈசான மூர்த்திமுதற் சத்தியோசாதமீறாகவும் அங்கம் அத்திரமுதலிதயமீறாகவுங் கூறப்படுமெனவுந் தெரிந்துகொள்க. அத்துவாவெனினும் வழியெனினு மொக்கும்.

இவையோரோவொன்றாகக் கழித்துக்கொண்டு சிவபதத்திற் சேறற்கு வழிபோறலின் அத்துவாவெனப்பட்டன. தத்துவ முதலைந்தினையுந் தம்முளடக்கிநிற்கும் பஞ்சகலைகள் திரோதாயிரூபமாய்நின்ற சிவசத்தியிலடங்கும்; சிவசத்தி சிவன்கணடங்கும் என்றுணர்க.

பிரமாண வோத்தினிரண்டாம் பாதமாகிய இரண்டாஞ் சூத்திரத்தில் மூன்றாமதிகரணம் முடிந்தது.